

HAMEL

HAAGS MONTESSORI LYCEUM

MAGAZINE

#32 April 2015

16-19

26-29

35

44-47

56-59

INHOUD

Redactioneel	3	Muziek door de decennia heen	36-37
Column Henriëtte	4	Films door de decennia heen	38-39
Coffeespots	5	Streetaank	40-43
Spetter & Babe	6-7	Diepte-interview Conny	44-46
Headlines van het dagelijks leven	8-9	Kruiswoordpuzzel	47
Interview Clemens den Exter	10-11	Twitter	48-49
Interview Sterre Herstel	12-13	Veelbelovende HML'ers	50-51
Interview Camiel Meiresonne	14-15	HML-stamboom	52-55
Interview David Benjamin	16-19	Dubbelinterview	56-59
Interview Priscilla Knetemann	20-23	Topbegeleider van de Hamel	60-61
Zonnetje: Jaime Filippo	24-25	Death By Oxygen	62
Akwasi	26-29	Afscheid Kim	63
Rust zacht Rinske	30-31		
Uitgaansagenda Den Haag	32-34		
Bovenbouw gala	35		

MAGAZINE

REDACTIONEEL

Door: Olivier Eising & Moya Lieferring

Allereerst willen wij graag stilstaan bij het overlijden van Rinske Nutma. Het is zó verdrietig en bijna niet te bevatten. We denken aan alle mensen die dicht bij haar stonden en leven met hen mee. Wij dragen deze Hamel aan Rinske op.

Lieve Rinske, rust zacht.

Zoals jullie vast wel weten, bestaat ons geliefde HML dit jaar alweer 65 jaar. Maar de school is nog lang niet bejaard. Elke vijf jaar is er natuurlijk een lustrum, maar dit 65-jarig bestaan wordt groots gevierd. Sommige leerlingen zijn al bijna weg van ons leuke schooltje en anderen leren hem net kennen, maar één ding is zeker: we houden allemaal op een of andere manier van het HML.

We verheugen ons op de lustrumdagen! De eerste- en tweedeklassers zullen workshops volgen, en de derdeklassers en de bovenbouw gaan vrijwilligerswerk doen. Er is een challenge, leraren laten zich van hun beste kant zien, er is een fietsmarathon, natuurlijk een schoolfeest, en voor de ex-HML'ers is er een reünie.

De Hamel is natuurlijk ook van de partij. Wij presenteren jullie hierbij 'de lustrum-Hamel'. Een nummer boordevol interviews met bekende ex-HML'ers: Clemens den Exter, David Benjamin en anderen, met film- en muziekhits door de decennia heen, een HML-stamboom en een dubbelinterview met Henriëtte Boevé en Hugo Dirksmeier. Maar natuurlijk staan er in deze Hamel ook vertrouwde stukken zoals Streettalk, Twitter en de jaarlijkse collage van het 'alcoholvrije' bovenbouw gala.

Dus ook de Hamel maakt van dit lustrum een feestje.

Veel plezier!

Colofon

Hamel Magazine: Schoolkrant van het Haags Montessori Lyceum

Hoofdredactie: Olivier Eising & Moya Lieferring

Redactie: Saar Aalberts, Fay Boevé, Maartje Gout, Maaïke Helleman, Step Kessels, Patsy Kroonenberg, Yole Lieferring, Emma Makkink, Tomas van der Meer, Joosje van Riel, Isa Skolnik, Madelief Verheij, Iara Voorham & Kim Zeevalk

Vormgeving: David Achtsivassilis, Olivier Eising & Jasper Put

Fotografie: Roemer van den Broek & Maartje Gout

Redactie School: Henriëtte Boevé & Marjet van Cleeff

Poster lustrum: David Achtsivassilis

Lustrumlogo: Olivier Eising & Lysanne Plugge

Drukwerk: De Schoolkrantdrukkerij BV

E-mail: hamel.hml@hotmail.com

Site: <http://hml.nl/schoolkrant>

Twitter: @hamelmagazine

COLUMN HENRIËTTE

Door: Henriëtte Boevé

Het is eind februari en bijna voorjaarsvakantie. Het bovenbouw gala luidt de vakantie in met feestelijke kleding, een prachtige locatie en vooral veel gezelligheid. De leerlingen en docenten bewegen om elkaar heen volgens de regels van het spel dat opgroeien en opvoeden heet. Grenzen verkennen, enthousiasme delen, een vangnet vormen, beleefd lachen om flauwe grapjes, belangstelling tonen en soms, als het echt moet, ingrijpen. Was dat 65 jaar geleden heel anders of zal dit over 65 jaar heel anders zijn? Welke elementen uit het schoolleven zijn aan verandering onderhevig en wat hoort bij de mens als de gespleten tong bij een slang en zal dus altijd zo blijven? En dan nog: raakt wat er verandert aan de kern van het schoolleven of zijn het eigenlijk de zaken die er in essentie niet toe doen, omdat wat je leert van je docenten en van elkaar als leerling eigenlijk best vergelijkbaar is met hoe dat 65 jaar geleden ging?

Ik ben hierover op onderzoek uitgegaan, niet wetenschappelijk verantwoord, maar toch betrouwbaar! Wat blijkt uit de archieven, statistieken en – vooral! – verhalen is dat het HML toen en nu veel overeenkomsten vertoont. Er werd gewerkt met keuze-uren, er werden prachtige projecten uitgevoerd, er waren taken die moesten worden afgetekend, er werd streng doch rechtvaardig gesproken bij het overtreden van Echte Regels, er werd samen feestgevierd en er werden diploma's behaald waardoor de grote boze buitenwereld binnen handbereik kwam te liggen – sterker nog: die staken en steken HML-leerlingen in hun zak! Docenten verdiepten zich in de manier van leren van leerlingen, in hun puberale perikelen en probeerden onderling tot afstemming te komen. En dat doen zij gelukkig nog steeds. Dit alles werd en wordt overgoten met de kritische saus van belangstellende en kritische ouders die bewust voor een montessoriovoeding hadden en hebben gekozen en die zich actief bemoeiden en blijven bemoeien met de gang van zaken op het HML. En ja! Wij hebben dus nog steeds betrokken en actieve ouders, eigenwijze pubers en gedreven docenten in ons midden... So what's new...

Nee, de wereld is in 65 jaar op hoofdzaken niet veranderd op het HML. Wat wel is veranderd, is onze omgeving. Den Haag in de jaren vijftig was een totaal

andere stad dan de stad waarin jullie nu rondfietsen – de wereld van de Daghap na het gala, de wereld van als je 12 bent naar het Paard Café en energydrink, van tweewekelijks naar HDM en Graaf Willem en heel soms (vanwege de vreselijke klimatologische veranderingen) van het oranje weeralert bij een beetje ijzel in de ochtend. In jullie wereld is het AC geen bekakte jongensschool meer en is het Edith Stein niet meer de katholieke meisjesschool. De Schilderswijk lijkt niet meer op de Hollandse Volkswijk van toen en Mariahoeve anno 2015 is allang niet meer de hoopvolle naoorlogse flatwijk voor jonge gezinnen uit de jaren zestig van de vorige eeuw. De A12 en bijbehorende files zijn facts of life en de kermis op het Malieveld met Prinsjesdag is geen topevenement meer sinds de Python, Joris en de Draak en Walibi bestaan. En excelleren en presteren lijken noodzakelijk voor alle prinsen en prinsesjes (jullie dus!) van 0 tot 104 jaar oud!

Hoe zit het intussen met de ons omringende scholen? Het Maerlant en VCL blijven weliswaar recht-toe-recht-aan prestatiegericht, maar de knoet kennen ze ook daar niet meer. Dat was 65 jaar geleden echt wel anders! En op het HML? Daar wordt het volgens elke generatie leerlingen altijd maar weer minder montessoriaans en almaar strenger. Vroeger was alles natuurlijk beter volgens leerlingen en docenten, en docenten hebben bovendien de mond vol van 'de jeugd van tegenwoordig', alsof ze echt niet meer weten hoe zij hebben gespijeld, gespiekt en geslijmd (onderhandelen noemen we dat geloof ik).

Maar wees eerlijk, en zo'n lustrum is

daar een mooi moment voor, hoeveel is er nu eigenlijk wezenlijk veranderd? Het HML is een school met een traditie van vrijheid en verantwoordelijkheid. En die traditie heeft een veel langere houdbaarheidsdatum dan de luttele 65 jaar die achter ons liggen. Wij zullen niet als school met 900 leerlingen de wereldvrede tot stand brengen, maar we zullen er wel de komende 65 jaar opnieuw voor zorgen dat op elke hogeschool, mbo en universiteit waar oud-HML'ers terechtkomen de wereld een betere plaats wordt. Door jullie creativiteit, zelfstandigheid en bewuste manier van in het leven staan. Door jullie humor, belangstelling voor anderen en doorzettingsvermogen. En juist omdat we samen niet alleen bezig zijn met rekenen en grammatica en jaartallen, is het HML al 65 jaar lang een school die niet alleen leuk is, maar ook ingewikkeld voor zowel de leerlingen als de docenten. Je moet zoveel tegelijk hier! Laten we dat vooral zo houden, zodat het spannend, ingewikkeld en oprecht blijft, het schoolleven op het HML. Want wat mij betreft is het lustrum meer dan een moment van terugblikken, vooral een moment van vooruitblikken. En daarover wil ik aan jullie vragen: doe mee, blijf meedoen en wees ook als je ver weg van hier bent in tijd en plaats een echte HML'er!

Ik verheug mij erop jullie over 65 jaar vanaf mijn (roze) wolk te zien dansen op de hits van 2015 ('Shine like a diamond' bijvoorbeeld) met vers uit de 3D-printer gehaalde heupgewrichten, hippe kleren bijeengezocht door je persoonlijke app, rimpelloze hoofden gevuld met levenservaring en harten vol van levenslust tijdens de reünie HML 130 jaar.

COFFEESPOTS

Door: Tomas van der Meer & Maartje Gout

Elke Hamel gaan wij op zoek naar de gezelligste koffiezaakjes van Den Haag, want er is meer dan alleen de Starbucks.

Twee jonge ondernemers besloten na het afronden van de Haagse Hotelschool hun eigen zaak te openen. Ze wilden niet zomaar een zaak openen, maar iets met sociaal karakter. Zij besloten hun twee passies tosti's en sociaal ondernemen, of zoals een van de initiatiefnemers zei: "Ondernemen met een glimlach", te verenigen: dit werd Tosti van Josti. Het woord is absoluut niet negatief bedoeld. Na een kort belletje met de Jostiband was de naam al goedgekeurd en opende deze 'zaak' zijn deuren. Zondag 1 maart was de eerste officiële tosti onder het ijzer gelegd na een feestelijke opening die dag ervoor.

Hoewel een tosti op zichzelf al een verrukkelijk gerecht is, smaakt deze nog iets beter, want hij is volledig biologisch. Naast de standaard ham-kaastosti is er natuurlijk nog veel meer, en om je keuze wat makkelijker te maken hier een kleine greep uit het assortiment.

– *Tosti Choco Banaan € 3,75, bestaande uit biologisch brood, pure (fair trade) chocoladepasta en plakjes banaan*

– *Wakamé-bol Vega € 6,50, wakamé-bol gevuld met buffelmozzarella, gegrilde paprika, courgette en aubergine, met humussaus*

Nu hoor ik je denken: is dat het? Nee! Er is meer, niet zomaar meer, maar schommels meer, er is een 'tuintje' waar je op je gemak in een schommelstoel kunt luieren. Yup, je kunt schommelen tijdens het genot van je biologische tosti. Ben je toe aan wat verfrissing, dan kun je een lekker glaasje huisgemaakte limonade halen of gewoon een cappuccino. Kortom, voor een goede tosti moet je dus hier zijn, en na je vijfde kopje take-away-koffie krijg je het zesde gratis. Dus trek je renschoenen aan en begin maar met rennen.

Adres: Korte Poten 5, Den Haag

Telefoonnummer: 070 744 05 44

SPETTER & BABE

Door: Tomas van der Meer & Step Kessels

Loop je door de gangen, verdrink je weer in de ogen van je toekomstige echtgenoot. Ben je bereid om alles te weten van die knappe medeleerling in de gang? Dat scheelt, wij hebben het zware werk en het stalken al voor je gedaan. Hier kun je alles lezen wat je wilt weten over jouw crush.

Naam: Sybren Ypma

Leeftijd: 17

Valt op: Mannen.

Op wat voor type val je? Ik heb niet echt een type.

Favoriete drankje: Goede cappuccino.

Leukste moment van de afgelopen tijd: Naar de tweede Lowlands ging ik met een grote vriendengroep. Iedereen was gewoon relaxed en er hing een chille sfeer.

Welk schoonheidsproduct raad je aan? Lucky Strike.

Wat is je versiertruc? Ik heb niet echt een versiertruc, meestal gebeurt het gewoon vanzelf.

Afknapper: Als iemand overdreven iets probeert te zijn wat diegene niet is.

Relatie: (HAPPY) Single.

Hobby's: Drummen.

Favoriete leraar: Otto Kraamwinkel.

Perfekte date: Weet niet echt, niet iets te geforceerd.

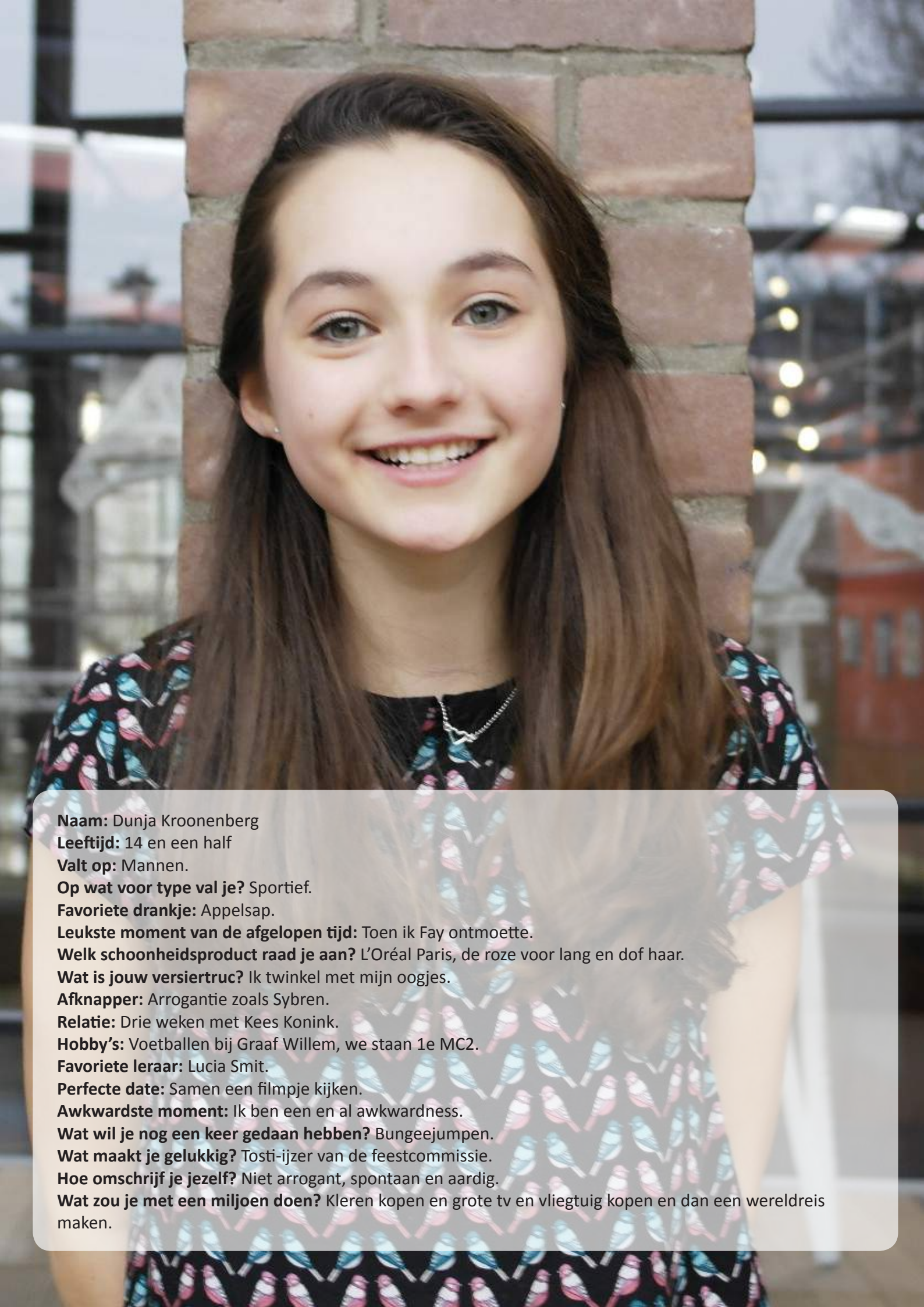
Awkwardste moment: Toen ik een brugger was, stond ik op het podium in de CH met mijn gigantische tas. Ik wilde ervan afspringen, maar viel op mijn rug. Ik heb vervolgens vijf minuten op mijn rug als een schildpad liggen spartelen en liep toen vol schaamte de CH uit.

Wat wil je nog een keer gedaan hebben? Parachutespringen.

Wat maakt je gelukkig? Het idee dat ik over 13 jaar samenwoon met Tomas.

Hoe omschrijf je jezelf? Gewoon, een normale kerel.

Wat zou je doen met een miljoen? Wereldreizen.

Naam: Dunja Kroonenberg

Leeftijd: 14 en een half

Valt op: Mannen.

Op wat voor type val je? Sportief.

Favoriete drankje: Appelsap.

Leukste moment van de afgelopen tijd: Toen ik Fay ontmoette.

Welk schoonheidsproduct raad je aan? L'Oréal Paris, de roze voor lang en dof haar.

Wat is jouw versiertruc? Ik twinkel met mijn oogjes.

Afknapper: Arrogantie zoals Sybren.

Relatie: Drie weken met Kees Konink.

Hobby's: Voetballen bij Graaf Willem, we staan 1e MC2.

Favoriete leraar: Lucia Smit.

Perfekte date: Samen een filmpje kijken.

Awkwardste moment: Ik ben een en al awkwardness.

Wat wil je nog een keer gedaan hebben? Bungeejumpen.

Wat maakt je gelukkig? Tosti-ijzer van de feestcommissie.

Hoe omschrijf je jezelf? Niet arrogant, spontaan en aardig.

Wat zou je met een miljoen doen? Kleren kopen en grote tv en vliegtuig kopen en dan een wereldreis maken.

HEADLINES VAN HET DAGELIJKS LEVEN

Door: Patsy Kroonenberg en Moya Lieferring

02:13 AM
SAT SEP. 13

Het naaste moment van het dagelijkse leven is toch echt het moment dat het harde gedreun van je grootste vijand, de wekker, je wakker maakt. En als het niet je wekker is, is het je moeder. Ergens hoop je dat het een nachtmerrie is, maar nee, is het je grootste dagmerrie. De gedachte om je per ongeluk expres te verslapen spookt door je hoofd, maar na lang voor- en nadelen af te wegen, kom je toch tot de conclusie maar uit bed te komen. Wij kwamen tot een oplossing: sleep time, dé app die je fijn in slaap brengt en wekt. Alleen heeft het voor ons niet zo goed uitgepakt.

Sleep time

Stap 1: Is behoorlijk makkelijk: de app downloaden. Dit ging redelijk vloeierend voor ons doen.

Stap 2: Je kiest eerst wanneer je gaat slapen en dan wanneer je wakker wil worden, wat redelijk simpel lijkt. Wij hebben er nachten van wakker gelegen, maar we denken dat de gemiddelde HML'er dit nog wel kan.

Stap 3: Lig je eindelijk in je bedje, zet je de wekker aan, hoor je ineens zeegeluiden. Je bent natuurlijk al vergeten dat je de app gedownload had, dus eerst komt er totale stress met een heftige paniekaanval bij de gedachte aan het gat in de ozonlaag en het einde van ons nederige Nederland. Tot je je realiseert dat het je wekkertje is, en niet een zee die je huis binnen komt stromen.

Stap 4: Je gaat rustig in je bedje liggen en genieten van de rustgevende zee. Na vijf minuten ben je dat ook wel zat, want je moet ontzettend toiletteren van die geluiden van stromend water.

Het heeft ons een half uur langer gekost om in bed en in slaap te komen waardoor we de volgende dag nog moeilijker wakker werden.

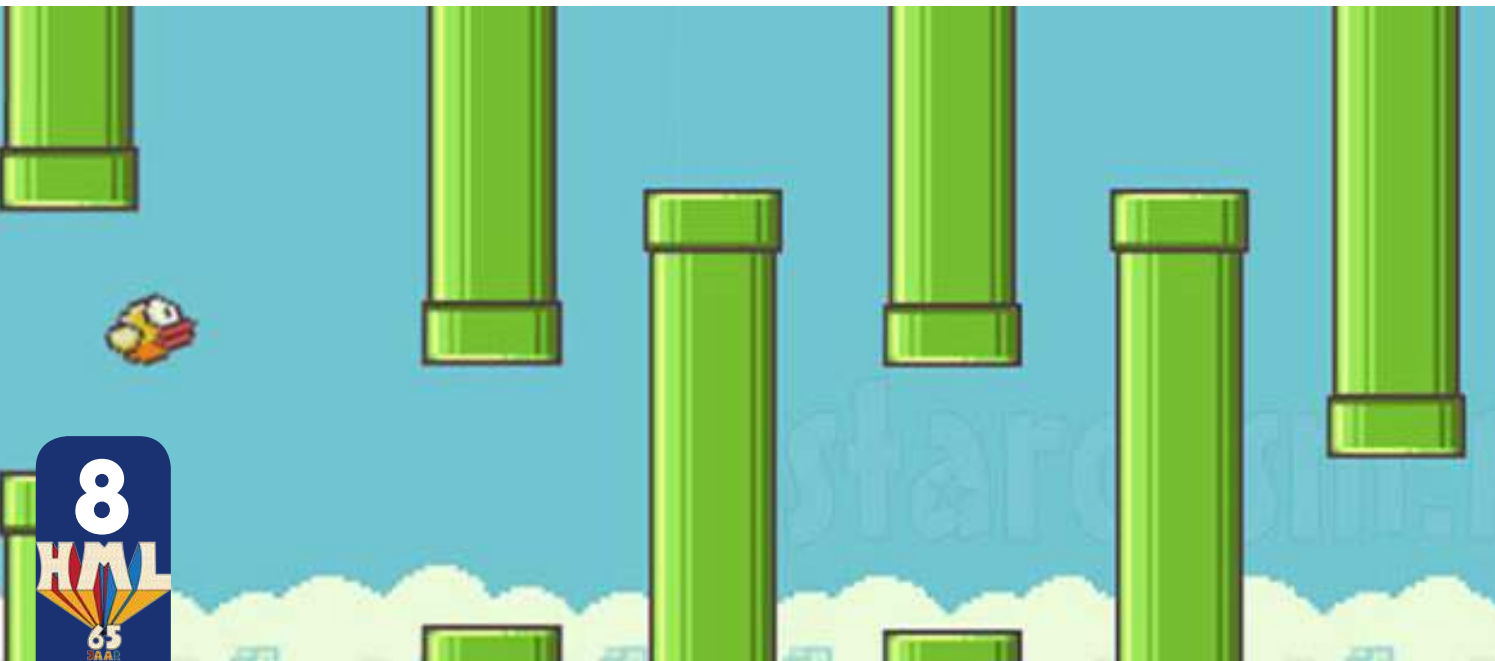
Conclusie: De app is onnodig en neemt alleen maar mb's in beslag.

O ja, tot overmaat van ramp kwamen we er na een paar weken achter dat je ook andere geluiden kon instellen dan die zeegeluiden. Hebben we dus voor niks al die weken vol met stress en paniekaanvallen geleefd.

Maar Tomas, een mede-Hamelaar, sliep er verder prima mee en zijn ochtendhumeur was aanzienlijk verbeterd. Dus misschien ligt het aan ons.

Nu we toch bezig zijn met apps afkraken, kunnen we hier ook wel gelijk mee door gaan: Tinder. Een app die bij sommigen gebruikt wordt om nieuwe vrienden mee te maken en bij anderen om een nacht een leuk avontuurtje mee te beleven, of misschien wel: een relatie (verkering dus).

Voor de mensen die niet bekend zijn met het fenomeen Tinder, zullen we het nog even kort uitleggen. Je hebt je eigen profiel en je kunt instellen of je interesse hebt in meisjes of jongens. Na dat te hebben gedaan, kun je beginnen met liken en disliken. Je vinger gaat vingervlug van rechts (like) of naar links (dislike) en dat allemaal alleen maar gebaseerd op uiterlijk. Dit blijf je doen tot je een match hebt...

Het is onbeschrijfelijk hoe het moment aanvoelt dat er in je scherm de grote letters: "JE HEBT EEN MATCH!" verschijnen. Er is namelijk iemand die jou net zo mooi vindt als jij diegene. Je raakt aan de praat en dan kom je erachter dat zijn/haar interesses punniken, visitekaartjes sorteren en zitvoetbal zijn.

Maar wat is nu het hele doel van deze app? Zouden er echt mensen zijn die serieus een relatie hebben overgehouden aan deze app? Je weet vrijwel niks van de persoon, behalve het uiterlijk. Wat ook zielig is voor de mensen die het niet zo mee hebben op dat gebied. Ons lijkt dat ontzettend ongemakkelijk.

Conclusie: Je maakt zelfs nog meer kans op een partner door mee te doen met boer zoekt vrouw.

Dan hebben we ook nog Flappy Bird. Een app die de maker ervan zoveel stress bezorgde dat de app uiteindelijk uit de appstore verwijderd werd.

Niet alleen bezorgde het de eigenaar veel stress, ook de mensen die, zoals wij zelf ook, verslaafd waren aan het vervelende vogeltje dat tussen de buizen moet vliegen. Want de eerste honderd keer is het een ongelooflijk rotspel en gaat het vogeltje elke keer dood, en daarmee ook je telefoon, want die moet je uit woede en stress elke keer ergens tegenaan gooien.

Conclusie: Downloaden indien je een goede telefoongarantie hebt.

Candy Crush is misschien wel nog erger. Het spel is oneindig en vreselijk zinloos. En toch zijn er mensen die het op de een of andere manier voor elkaar hebben gekregen het uit te spelen. Ook als je dit niet speelt, blijft het je achtervolgen. En hoe! Wie kent het niet, de eindeloze uitnodigingen op facebook: Sanne huppelepup nodigt je uit Candy Crush te spelen... Candy Crush accepteert geen nee...

Conclusie: Candy Crush is genadeloos.

Eigenlijk zijn zo'n beetje alle apps onnodig en kun je beter weer gewoon een boek gaan lezen of een gesprek voeren met degene die naast je zit. Want hoeveel gesprekken we wel al niet vermeden hebben door Candy Crush, Tinder en ga zo maar door? Te veel.

Clemens den Exter

Clemens den Exter, illustrator, animator, ontwerper van 'de Lowlands vlag' en ontwerper van de alternatieve poster voor The Wolf Of Wall Street. Hij heeft op het HML gezeten, hartstikke leuk, maar dan willen we natuurlijk wel wat meer over hem te weten komen.

Door: Yole Lieferring & Emma Makkink

Waar komt de bijnaam Clemmiepem vandaan?

Mijn moeder noemt mij al Clemmiepem zolang als ik mij kan herinneren. Maar toen we in de eerste klas naar Oerol gingen, zwaaide mijn moeder me uit en noemde me toen 'Clemmiepem'; mijn vrienden hoorden het voor het eerst en gingen me er een beetje mee plagen, en zo werd Clemmiepem mijn bijnaam.

Wat sprak je aan om naar het HML te komen?

Het HML sprak mij aan omdat ik mijn eigen planningen kon maken. Soms had ik wat meer tijd nodig om bepaald werk te doen. Het HML zorgde ervoor dat ik rustig de tijd kon nemen en zelf kon bepalen wanneer ik iets af moest hebben. Het montessorisysteem werkte voor mij dus erg goed.

Hoe kwam je in aanmerking voor bijvoorbeeld het ontwerpen van diverse posters of de vlag van Lowlands?

Lowlands heeft elk jaar een ontwerpwedstrijd. Afgelopen zomer was het de tiende keer dat ik naar Lowlands ging, en ik dacht: laat ik eens meedoen. Voor de rest krijg ik werk via klanten die mijn website op internet vinden, via blogs. En natuurlijk via mijn baan bij 'The Mill' in New York.

Wilde je altijd al tekenaar/ontwerper worden?

Ik teken al sinds ik heel klein ben. Mijn vader en moeder zijn ook allebei ontwerpers, dus het zat er altijd wel al in.

Moet je reizen voor je werk, en zo ja, wat is de verste bestemming?

Het leuke aan mijn werk is dat ik niet hoeft te reizen. Hoewel ik in New York ben gaan wonen, kan ik nog steeds werk maken voor Nederlandse klanten en kan iemand anders aan de andere kant van de wereld mijn werkgever zijn. Voor de rest reis ik wel graag voor inspiratie! De afgelopen twee weken was ik in Japan met mijn vriendin.

Op welk niveau ben je afgestudeerd, mavo/havo of vwo?

Toen ik op het HML kwam, had ik een Cito-score voor het vmbo-kader. Maar ik mocht van mijn mentor Jeannette Houwink ten Cate havo proberen, wat eigenlijk gelijk goed ging. Ik heb zelfs in de derde nog een paar maandjes vwo gedaan. Maar ik ben uiteindelijk toch op havo afgestudeerd. Ik ging weer havo doen, omdat ik daardoor meer tijd had voor tekenen en mijn bandje, waarin ik drumde.

Welke opleiding heb je gedaan?

Illustratie op de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Net als de oud-HML-leerlingen Jochem van Aller en Koen Harmsma, allebei fantastische illustratoren.

Op welke poster/op welk werk ben je zelf het trotst?

Mijn alternatieve filmposter voor The Wolf Of Wall Street. Deze filmposter heeft een hoop betekend voor mij als beginnend ontwerper. De poster kreeg uiteindelijk zo veel aandacht door het Rotterdams filmfestival IFFR en het internet, dat de regisseur Martin Scorsese, Leonardo DiCaprio en Jonah Hill alle drie een exemplaar wilden hebben. Zij horen bij mijn favoriete regisseurs en acteurs. Dus dat betekende erg veel voor mij!

Waar haal je je inspiratie vandaan?

Het dagelijks leven en grappige situaties. Ik hou mijn werk altijd dicht bij mezelf, dan is het op z'n best.

Wat hoop je nog te bereiken?

De afgelopen tijd oefen ik heel veel met animatie, het lijkt me te gek om een eigen cartoon op televisie te hebben. Naast tekenen maak ik ook muziek. Ik hoop dat ik in de toekomst mijn zelfgemaakte muziek kan combineren met mijn eigen cartoonserie.

Weet je nog wat het leukste moment op het HML was?

De kunstklasexcursies waren superleuk. We gingen de eerste twee jaar naar het Oerolfestival en in de derde klas naar Parijs. Een ander leuk moment was dat ik met oud-leerling Boy Vielvoye in de tweede klas een benefietconcert heb georganiseerd voor Pakistan. Vervolgens heb ik ook zelf opgetreden (ik speelde drums), dat was echt gaaf!

Wie was je favoriete leraar en waarom?

De geschiedenislessen van ex-rector Hugo Dirksmeier waren geweldig. Voor de rest waren denk ik Marc Hommes, Marjet van Cleeff en Hans Broere wel mijn favoriete leraren. Het is wel lastig om een favoriete leraar te kiezen.

Wil je verder nog iets kwijt?

Ja, bekijk mijn werk op www.clemmiepem.com en je kunt me volgen op Instagram via Clemmiepem.

"En zo werd Clemmiepem mijn bijnaam"

Sterre Herstel

Bekende HML'ers ... iedereen van het HML komt natuurlijk goed terecht. Wij hebben een selectie gemaakt van bekendste ex-HML'ers. Je zou haar kunnen kennen van de serie *Knofje*, *In Oranje*, vele andere films en een SIRE-spotje. We gingen met Sterre Herstel praten om te horen hoe het nu met haar gaat.

Door: **Tomas van der Meer & Saar Aalberts**

Hoe was je tijd op het HML?

Heel erg leuk. Een van de dingen die ik me nog kan herinneren is dat we bij de tekenlessen van Mirjam op de tafels gingen dansen op een nummer van Beyonce, 'All the single ladies'. Ik heb eerst vier jaar mavo gedaan. En vervolgens heb ik nog havo gedaan waar ik cum laude voor ben geslaagd.

Wat vond je het vervelendst van het HML?

Magister vond ik wel altijd erg vervelend. Het werkte nooit, en je keuze-uren invullen ging ook niet zo makkelijk.

Had je een favoriete leraar?

Tjomme Klop. Ik heb nog nooit een leraar ontmoet die zo gedreven en gepassioneerd bezig was met zijn leerlingen.

Hoe vond je het om *Knofje* te spelen?

Ik was vier, dus ik herinner het mij niet echt.

Hoe ben je daar begonnen?

Ik kende het verhaal al via mijn zusje en mijn moeder. Vervolgens was er een oproep in de krant en ging ik erheen met het idee: we kijken wel hoe het loopt. Toen heb ik dus gewonnen.

Wat vonden mensen van het HML daarvan?

Ik heb hun niet verteld dat ik *Knofje* speelde. Uiteindelijk kwamen de leerlingen in mijn klas er vanzelf achter en speelden ze filmpjes en liedjes af in de klas om mij te gallen.

Doe je nu nog iets met acteren of studeer je wat anders?

Ik doe niks meer met acteren, maar ik ben wel bezig met de

studie cultureel erfgoed. Ik maak daarin tentoonstellingen voor musea, en ik ben bezig met kunstgeschiedenis.

Heb je wijze lessen voor de HML'ers?

Geniet ervan, want je hoeft nog helemaal niks te doen. Voor de rest, neem de lessen serieus. [Verder had Sterre nog allemaal illegale suggesties waar wij helaas niks mee zullen doen.

Wat was jouw grootste blunder op het HML?

Mijn moeder was vergeten mijn regenjas in te pakken voor de berghuttentocht, waardoor ik de hele tocht in vuilniszakken heb gelopen.

Waar lunchte je in de pauze?

We hadden niet echt een vaste plek. Ik liep een beetje overal rond.

"Geniet van je schooltijd want je hoeft nog helemaal niks te doen"

Camiel Meiresonne

Dat we muzikaal talent op het HML hebben, is al lang bekend. Oud-HML'er Camiel Meiresonne is pianist bij de band Soulsister Dance Revolution. Ondanks zijn drukke leven konden we de pianist toch nog even interviewen!

Door: Step Kessels, Kim Zeevalk & Joosje van Riel

Hoelang geleden zat jij op het HML?

6 jaar geleden liep ik weg met m'n diploma in m'n hand!

Hoe was je schooltijd op het HML?

Het HML was awesome en precies wat ik nodig had. Ik vond leren natuurlijk helemaal niks, maar heb een superleuke tijd gehad en veel leuke mensen leren kennen.

Wat sprak je dan zo aan?

Ik denk vooral de vrijheid en de manier waarop mensen met elkaar omgingen. Dat je zelf kon bepalen wanneer je dingen deed was perfect, maar het ging natuurlijk af en toe ook helemaal fout. Lekker alles op het laatste moment en dan helemaal de mist in. Ik vond het heerlijk dat ik niet uren lang naar leraren hoefde te luisteren, maar het gewoon lekker zelf uit kon zoeken.

Wanneer is je liefde voor muziek ontstaan?

Die is er eigenlijk altijd geweest. M'n vader is een groot muzikkliefhebber, vroeger stonden altijd de Stones en de Beatles op. Toen m'n pa me op m'n tiende Jimi Hendrix op Woodstock liet zien, wist ik dat ik gitaar wilde spelen. Ik weet nog dat ik voor het eerst Smells Like Teen Spirit hoorde en dat ik naar beneden rende en aan mijn pa vroeg of hij dat nummer ook kende, twee seconden later had ik Nevermind in m'n handen en was ik verkocht.

Wat vind je het leukste nummer om te spelen?

Op dit moment zijn we een nieuwe plaat aan het maken en daar zitten alleen maar favorieten tussen, ik kan nog niet kiezen!

Wie is je voorbeeld en waar halen jullie je inspiratie vandaan?

Voor mij zijn denk ik Dylan en de Stones de grootste, vooral de mensen die het zijn. Inspiratie haal ik veel uit donkerder periodes in m'n leven, liedjes komen er vaak als ik uit zo'n periode kom en terug kan kijken. Liedjes zijn voor mij momenten van reflectie.

Wat is jouw moto?

Don't think twice, it's all right.

En dat betekent?

Quote van Bob Dylan! Ik probeer niet te veel na te denken en het leven mij te laten leiden. Natuurlijk moet je af en toe je kop erbij houden, maar het leven biedt zoveel waar je gewoon in mee moet gaan. We zien wel waar het schip strandt, tot nu toe heeft het mij alleen maar moois gebracht.

Wat is de leukste herinnering die je hebt aan jouw tijd op het HML?

In m'n laatste jaar hebben we ongeveer met het hele jaar een appartement in Chersonissos afgehuurd, helemaal fout maar helemaal goud.

Heb jij ook muziekles op het HML gehad? En zo ja, van wie?

Ja, van Gunner! Ik heb zelfs nog eventjes in de schoolband gezeten, haha!

Speel je naast gitaar nog andere instrumenten?

Ik zing, speel gitaar, toetsen, percussie en drums.

Waarom heb je eigenlijk ooit voor het HML gekozen?

Omdat het HML de enige school was waar je een pet op mocht tijdens de les. Zonder grappen. Ik weet nog dat ik altijd ruzie had met de gymleraar omdat hij vond dat ik geen pet op mocht, was ik het natuurlijk niet mee eens.

Ben je ooit na je eindexamen terug geweest naar het HML? En zo ja, waren er veranderingen?

Nee, maar ik kom naar de reünie, dus ik ben benieuwd!

Wanneer is jullie volgende optreden?

We zijn nu heel druk met het maken van ons tweede album, en zelf ben ik een soloplaat aan het opnemen. Eind van het jaar gaan we weer veel spelen!

Ten slotte, waar komt jullie bandnaam vandaan?

Ik weet niet of ik dat kan vertellen in een schoolkrant...

"Don't think twice, it's alright"

David Benjamin

Door: Moya Lieffering & Maaïke Helleman

Hoe lang geleden zat je op het HML?
2007 deed ik eindexamen, volgens mij... Ja, 2007.

Hoe was je schooltijd op het HML?

Ik vond het HML te gek. Ik had in de eerste klas op een nare schijtschool gezeten en kwam in de tweede op het HML terecht. Wat een verademing was dat. De vrijheid die je er had, het contact met de docenten, het voelde echt als een tweede thuis. Ik leende altijd de gitaar van Cliff (een oude natuurkundedocent) als ik een tussenuur had om lekker door de school te banjeren en een beetje te tokkelen.

Waaruit is je liefde voor muziek ontstaan?

Ik was als klein kind heel gevoelig voor muziek, heb ik horen zeggen. Zo was er het liedje 'Don't dream, it's over' van Crowded House, waar ik als klein ventje op móést dansen, volgens mijn moeder. Als dat liedje opstond, rende ik in paniek rond, op zoek naar iemand om mee te dansen; zo luidt het verhaal althans. Later werd ik een groot Michael Jackson-fan. Op de basisschool deed ik MJ ook altijd na, toen zat ik in groep vier volgens mij. Ik weet nog dat ik in die tijd op Koninginnedag 100 gulden had verdiend met dancemoves en toen nog playbacken en niet zingen. Het was pas jaren later dat ik op het HML zat en begon met gitaarspelen. Mijn eerste optreden was op het HML-café in de kleine hal. Mijn pa heeft alles vastgelegd op video.

Hoe was het om mee te doen aan DBSSW?

Heel eng, heel leuk, en heel leerzaam. Ik was twee jaar afgestudeerd van de filmacademie en was als freelancer aan het werk. Ik voelde alleen dat ik áls ik nog muziek wilde gaan maken in mijn leven een definitieve keuze moest maken. DBSSW was een goeie stok achter de deur waardoor ik me drie maanden lang alleen maar met muziek bezig kon houden. Ik had totaal geen speelroutine en moest er enorm in komen wat betreft live spelen. Ook om het zelfvertrouwen terug te krijgen, om je mannetje te staan voor een volle zaal mensen (en camera's).

Wat vind je het leukste nummer om te spelen?

Dat is lastig. Ik denk 'Like A Breeze' en 'Give It Up' en 'Magic Marker'. Ligt eraan welke er het beste uitkomt!

Hoe kom je op de ideeën voor je nummers?

Dat verschilt nogal. Soms heb je een zin die iets uitdraagt waar je een heel lied omheen kan bouwen. Soms ga je zitten met een idee of onderwerp waarover je wil dat het liedje gaat. Soms zie je een foto of film die inspiratie biedt. Alles kan. Dat is soms leuk, maar maakt het vaak ook heel moeilijk.

Wie is je voorbeeld en waar haal je je inspiratie als muzikant vandaan?

Hmm... Chris Martin van Coldplay is mijn held... Dit is zo'n lastige vraag. Weet je waar de meeste inspiratie écht vandaan komt? Van de mensen om je heen die je liefhebt. Samenwerken met inspirerende mensen brengt iets op gang in je lijf wat je alleen met jezelf niet kan.

Wat is de leukste gebeurtenis/herinnering aan het HML?

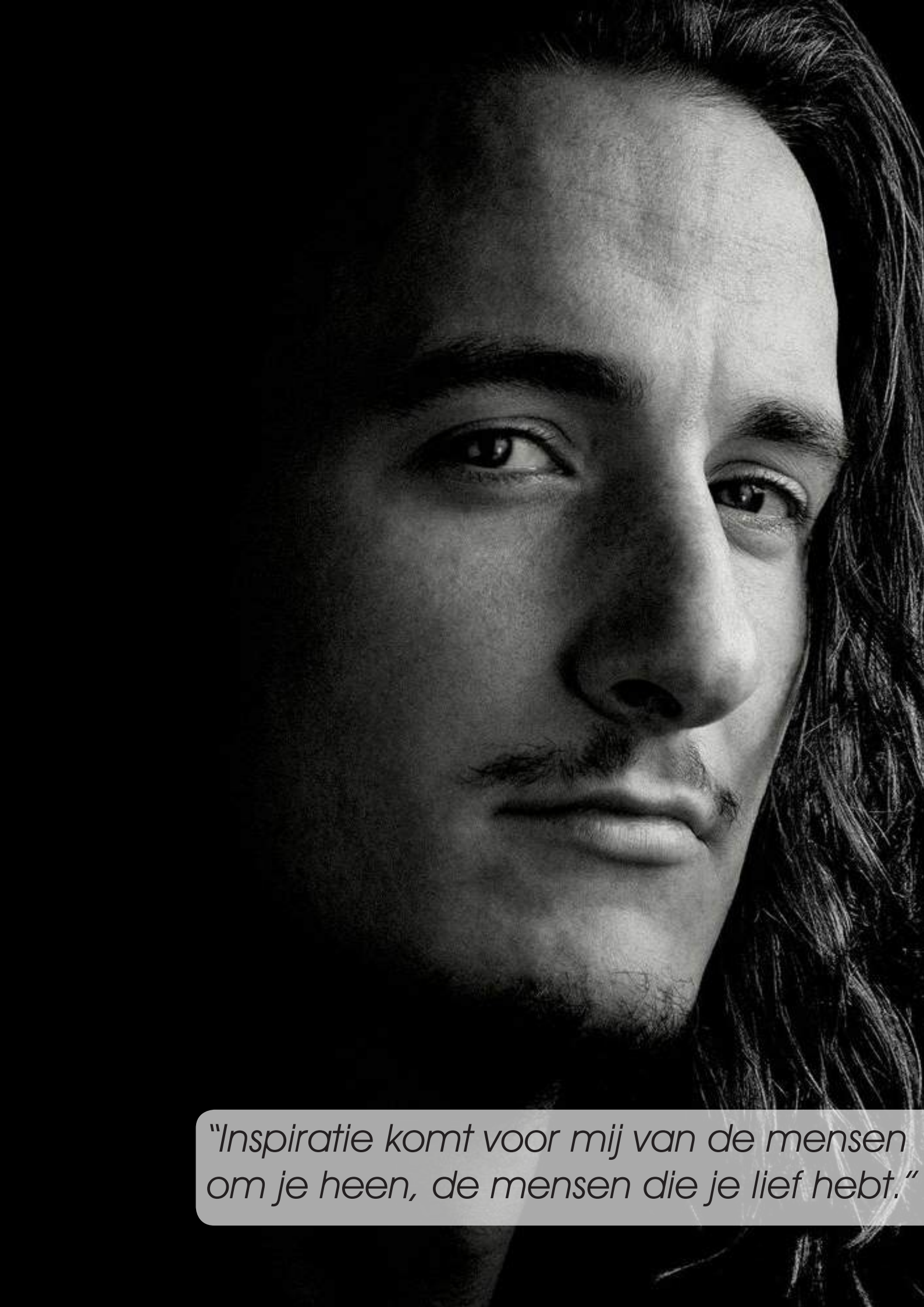
Ik mocht van Hugo Dirksmeier, het hoofd van de school en tevens m'n geschiedenisleraar in 5 havo, mijn profielwerkstuk maken over de 'geschiedenis van de popmuziek'. Ik heb toen met Robbert Klein de liedjes die wij relevant vonden bij mij thuis opgenomen en op cd gezet. Dat was ons werkstuk, samen met een film over het proces. Ik zat laatst in de auto en had die cd gevonden in een doos. Geweldig om terug te horen. De tijd vliegt en ik werd er een beetje nostalgisch van. Verder was ik op het HML meerdere malen hopeloos verliefd, die liefdes vergeet je nooit meer. De schoolfeesten met gigantische hoeveelheden alcohol die ik nu never nooit meer tot me zou nemen. Ach, het was een prachttijd. Lees het tekstje in mijn eindexamenboek er maar op na!

Wat was de leukste/beste docent op het HML volgens jou?

Tjomme Klop. Ik was een wandelend drama wat betreft wiskunde. Tjomme hielp me altijd uit de brand. Verder had ik ooit een ANW-leraar, genaamd Felix. Deze excentrieke figuur was een bijzondere vent die tentamens maakte waarbij je hardop moest lachen om de vraagstelling. Cliff natuurlijk, bij wie ik altijd kon aankloppen om een gitaar te halen. Eddie, de conciërge bij wie ik de overgebleven broodjes na de pauze altijd kwam halen. Peter van Schie was ook een topper. Hugo Dirksmeier. Loes Lakerveld. Volgens mij had ik alleen maar topdocenten als ik er zo over nadenk.

Heb je ook muziekles op het HML gehad? En zo ja, van wie?

Ja, ik had muziekles van Gunnar. Een aparte snuiter, maar lieve vent. Maar dat was alleen in de tweede volgens mij.

*"Inspiratie komt voor mij van de mensen
om je heen, de mensen die je lief hebt."*

*"Droom groot. Vraag om
feedback... kritische feedback."*

Speel je ook andere muziekstijlen?

Ik zou nog wel een keer als crooner in pak met een vlinderdas allemaal Sinatraliedjes willen zingen. Dat lijkt me gaaf. Als ik in de auto zit of zin heb om mensen te vervelen, ga ik rappen. Dan ga ik freestilen... Maar da's gewoon een hobby en dat zou ik niet zo snel op een podium doen, haha.

Wat is je levensmoto of wijze les?

Doe datgene waar je blij van wordt, zodra je voelt dat je passie ergens ligt. Grijp het met beide handen en go for it. Heb schijt aan wat je ouders, docenten, wie dan ook, zeggen. Dit klinkt als een cliché op een poster bij de Xenos, maar het is wel waar. Het gaat niet om wat je met je diploma kan, maar om wat je wil met je hart.

Waarom heb je voor het HML gekozen?

Ik zat op een montessoribasisschool waarvan veel leerlingen ook naar het HML gingen. Op het laatste moment ging ik naar het Johan de Witt in Scheveningen, waar je creatieve vakken als fotografie en film kreeg naast het normale lespakket. Die vakken waren fantastisch en zijn volgens mij bepalend geweest in mijn liefde voor film en fotografie. De rest van de school was alleen echt

'terror' met verschrikkelijke docenten en leerlingen. Hoppa, toch maar naar het HML dus. Dat voelde als een warm bad zeg... pff.

Ben je ooit na je eindexamen terug geweest op het HML?

Ja! Ik ben zeker terug geweest. Dat was volgens mij op een reünie. Verder heb ik volgens mij Oscar Verpoort (ook een oud-leerling) geholpen met het maken van een promofilmje voor het HML.

Heb je nog toekomstplannen? En met je muziek?

Eerst maar eens een te gek debuutalbum afleveren. Daarna met de muziek de wereld rond! Dat is m'n plan.

Wat zou je jonge bandjes/muzikanten willen meegeven?

Droom groot. Vraag om feedback... Kritische feedback. Als iedereen zegt dat het te gek is omdat ze je niet willen kwetsen, heb je er helemaal niets aan. Vraag de mensen die echt iets zinnigs kunnen zeggen wat ze ervan vinden en leer ervan. En stop nooit met leren. Zoek constant naar verbetering in jezelf, je spel, of je schrijfkunsten. Het leren begint pas echt nadat je klaar bent met het HML.

Heb je ooit een lustrum op het HML meegemaakt?

Die was top! Gezellig veel biertjes. Ik ben 11 april van de partij.

We hoorde dat je problemen heb gehad met een platenlabel, hoe zit dat?

O nee, dat klopt niet helemaal. Ik tekende ooit met mijn oude bandje een platencontract en publishing contract waarin ik alles wat ik schreef uit handen gaf. Nogal dom en naïef van mij om zoiets te tekenen. Ik wilde dus tot 2013 niets uitgeven omdat ik dan met hun partij moest werken, wat ik niet wilde. Vandaar dat ik heb gewacht tot het contract afliep voordat ik naar buiten kwam met muziek.

Wat is je verleden met Chef'Special?

Ik zat met Wouter, de drummer, op de filmacademie. We maakten ooit de eerste videoclip voor het liedje 'Too Far Gone' van Chef'Special. Zo leerde ik de band kennen en raakten we bevriend. Er was even sprake van dat ik bij hen in de band zou komen om achtergrondzang, gitaar en percussie te doen. Ik wilde alleen beginnen met mijn eigen project en zo is het dus ook gegaan. Chef'Special was allang ontstaan voordat ik ze ontmoette.

Priscilla Knetemann

Priscilla Knetemann (23) is een Nederlandse actrice die al in vele series en films heeft gespeeld. We kennen haar allemaal wel: Charley uit Spangas. Al op jonge leeftijd veroverde ze rol na rol. In dit interview lees je over haar tijd op het HML en haar acteervaringen.

Door: Madelief Verheij & Joosje van Riel

Hoe lang geleden zat je op het HML?
Even denken... Ik deed volgens mij eindexamen in 2009. Dus zes jaar geleden.

Hoe was je schooltijd op het HML?
Mijn schooltijd op het HML was super! Op de basisschool ben ik heel erg gepest, en op het HML maakte ik echt een nieuwe start, leuke leraren en leuke leerlingen. Ik had het meteen heel erg naar mijn zin. Ik zat in de kunstklas en dat was echt ontzettend leuk. Ik vond de vrijheid van het HML heel erg fijn en iedereen mocht zichzelf zijn, iets wat heel erg belangrijk is.

Waaruit is je liefde voor acteren ontstaan?

Ik wilde vroeger altijd al acteren. Als driejarig meisje stond ik al te spelen, te zingen en te dansen. Dat is altijd zo geweest. Ik was zeven toen ik voor het eerst op een toneelclubje zat. En toen ik tien was, deed ik mijn eerste

filmpje. Ik wist meteen dat dit iets was dat ik voor altijd wilde doen.

Hoe was het om mee te doen aan Spangas?

Heel erg leuk!! Het is altijd heel erg gezellig op de set en ik mag doen wat ik het allerleukste vind, namelijk acteren!

Wat was de leukste rol om te spelen?

Ik denk toch Charley, het lekkere gemene karakter is echt superleuk om te spelen! Daarbij heeft Charley ook veel kanten, dus echt heel erg leuk om te mogen spelen.

Wie is je voorbeeld? En waarom?

Ik heb niet echt een voorbeeld, maar er zijn erg veel acteurs en actrices die ik heel goed vind.

Leukste gebeurtenis/herinnering aan het HML?

Mijn leukste herinnering... Ik denk de vriendschappen die ik heb gehad op

het HML. Ik ben nog steeds bevriend met sommigen. Je schooltijd is leuker dan je denkt!

Wie was je favoriete leraar?

Jeannette Houwink ten Cate en Hans Broere en Tjomme!!

Doe je nog iets met acteren of studeer je wat anders?

Ik spreek stemmen in. Dat houdt in dat ik stemmen inspreek in tekenfilms, zoals bijvoorbeeld in de nieuwe Disneyfilm Big Hero 6, ik spreek daar de stem in van Honey Lemon. Of ik doe nasynchronisatie, zoals bijvoorbeeld bij Lena of Cem, elke zondag om 17:15 op Zapp. Verder speel ik soms nog rollen in andere series. Ook was ik te zien in alle seizoenen van Gooische Vrouwen en in de films, dus goed opletten jongens!

"Het lekkere gemene karakter is echt superleuk om te spelen"

"Live your dream"

Wat is je levensmotto of wijze les?

'Live your dream', geloof in jezelf en ga je dromen achterna. Altijd doorzetten als je iets echt wilt!

Waarom had je voor het HML gekozen?

Ik had voor het HML gekozen omdat ik een school zocht waarmee ik acteren kon combineren. Dit kon heel goed op het HML vanwege de tijd en ruimte die je krijgt op een montessorischool.

Wat is jou grootste blunder op het HML?

Ik had mijn haar een keer gewassen met baby-olie... Ik had net een jong babyzusje en had in de vroege ochtend dus niet gezien dat die Zwitsal baby-olie was... De hele dag liep ik met geolied haar, afschuwelijk!!

Wat doe je altijd voor een auditie?

Als je auditie doet, moet je vaak een scène uit je hoofd leren uit de serie of film waar je auditie voor doet. Dat bereid je dan voor door het helemaal uit je hoofd te kennen en goed na te denken over wat je precies gaat spelen. Ook denk ik altijd na over de kleding die ik aan heb op een auditie. Als ik auditie doe voor een stoer meisje, zorg ik ervoor dat ik ook stoer gekleed ben, niet te veel maar wel een beetje.

Hoe ben je bij Spangas terechtgekomen? Wat vond je van die tijd? Zat je toen nog op het HML?

Ik heb auditie gedaan voor een heel andere rol. Ik moest toen op mijn auditie ter plekke even naar de gang met een andere tekst, namelijk die van Charley. Na vijf minuten moest ik de auditie afleggen voor de rol van Charley. Blijkbaar ging dit heel goed, want ik speel nu al een tijd die rol. Spangas is zo ontzettend leuk en

leerzaam om te doen! Ik zat toen nog op het HML, ik denk in de vierde of vijfde klas. Ik werd in de pauze gebeld dat ik de rol had gekregen. Dit was natuurlijk onwijs vet!

Hoe combineerde je school met acteren?

Ik was eigenlijk een hele saaie, brave leerling. Ik wilde er gewoon voor zorgen dat ik alles op tijd af had, zodat ik mij weer kon concentreren op het acteren. Dat doe ik toch het liefste. Zo liep ik altijd ver voor met mijn huiswerk en kon ik alles ver van te voren laten aftekenen. Ik leerde goed voor de toetsen zodat ik goede cijfers zou halen. Zo kon ik gewoon blijven acteren.

Heb je nog toekomstplannen? En met acteren?

Zeker, genoeg! En met acteren ook zeker. Dat blijf ik doen! Jullie zullen me nog in veel dingen voorbij zien komen!

ZONNETJE: JAIME FILIPPO

Door: Patsy Kroonenberg & Saar Aalberts

We treffen Jaime in het Studie Centrum en hij heeft zijn gitaar bij zich, waarvan hij overigens niet te scheiden is. Met zijn lange haar loopt hij door de school en het enige dat we ons afvragen is: wie is deze bijzondere vent?

Jaime, je doet nu havo, maar we hebben begrepen dat je ook gymnasium hebt gedaan, hoe zit dat?

Ik begon met mavo omdat ik beroerd ben in het maken van reken- en wiskundesommen. Ik kwam expres naar deze school omdat je nog kon veranderen van niveau, en zoals ik gehoopt had zat ik met de kerstvakantie al op havoniveau. In de tweede ging ik gymnasium doen. Ik dacht dat het makkelijk zou zijn, maar dat viel behoorlijk tegen. Vooral met wiskunde erbij. Toen ben ik in de derde vwo gaan doen. Ik kwam erachter dat als ik vwo ging doen, ik mijn examens niet ging halen vanwege wiskunde, dus ben ik weer naar havo gegaan en heb wiskunde laten vallen.

Hoe ben je begonnen met gitaarspelen?

Ik speel nu anderhalf jaar gitaar. Ik heb mijn gitaar gekregen van mijn opa. Hij heeft hem in de jaren 70 in Spanje gekocht en heeft mij ook gitaar leren spelen.

Komt je opa uit Spanje?

Nee, hij komt uit Bergen op Zoom. Mijn oma komt uit Spanje, maar zij woont al 45 jaar in Nederland. Wel wonen er allemaal ooms en tantes van mijn moeder in Spanje.

Spreek je zelf ook Spaans?

Ik heb eerder Spaans geleerd dan Nederlands.

Denk je dan ook in het Spaans?

Weet ik niet. Ik denk (←woordgrap) daar niet echt bij na. Als ik soms een droom heb, kan ik Spaans en Nederlands door elkaar spreken, of ik praat Nederlands tegen mensen in Spanje. Het is erg verwarrend.

Voel je je meer Nederlands dan Spaans?

Op de bibliotheek in Rotterdam staat een tekst met: Heel de wereld is je vaderland. Ik vind dat wel passend, want ik hoor nergens bij. Ik voel me meer aangetrokken tot de Spaanse mentaliteit en taal. Maar ik weet niet echt of ik me meer een Spanjaard voel dan een Nederlander. Biologisch gezien ben ik meer Nederlander. Zo voelt het niet.

Wil je later in Spanje wonen?

Ik wil in ieder geval na mijn studie een jaar in Spanje wonen. Waarschijnlijk blijf ik daar dan uiteindelijk langer. Ik weet niet of ik dan bij mijn familie wil wonen. Wel in de buurt, denk ik. Het duurt nog vier jaar tot ik klaar ben met mijn studie, dus ik heb nog even de tijd om daarover na te denken.

Wat ga je studeren?

Creatieve therapie, dat is super awesome! Op die open dag lieten ze zien hoe je mensen beter kon maken door muziek voor ze te spelen, of met ze te spelen. Dat lijkt mij geweldig. Dat moet ik gewoon doen, want muziek maken is gewoon hartstikke leuk en helemaal als je er mensen beter mee kunt maken.

Hoe kwam je erop om zoiets te gaan studeren?

Ik kwam erop via een broer van een heel goede vriend van me, die is het gaan doen. Toen ben ik gaan kijken, en vond het wel wat voor mij.

Waar ga je dit studeren?

In Leiden. Dat is ook lekker dicht bij mijn huis. Dat is een kwartiertje fietsen. Ik ga in het begin dan thuis wonen. Misschien later, als ik dan een baan heb en een goed inkomen, ga ik misschien op mezelf wonen.

Waar zie jij jezelf over twintig jaar?

Ik heb geen idee. Ik weet niet precies waar ik ben of wat ik doe. De enige drie dingen die ik nodig heb zijn: haar tot aan mijn schouders, een instrument en heel veel liefde van de mensen van wie ik hou.

Doe je ook nog andere dingen dan gitaarspelen?

Ja! Tekenen, leren en ik lees veel boeken.

Wat zou je doen als je president was?

Ik wil geen president zijn. Ik vind het al niks voor mezelf om een interview te doen. Ik praat niet graag over mezelf. In het centrum van de aandacht staan vind ik heel naar. Ik voel me dan meteen een beetje egoïstisch...

Beschrijf jezelf eens in drie woorden.

Ik weet niet.

Poffertjes met Akwasi

Door: Patsy Kroonenberg

Akwasi, voor wie hem niet kent. Leer hem kennen. Hij is een rapper, acteur, schrijver en een goede verteller. En daar mocht ik achter komen. We ontmoetten elkaar in het pannenkoekenhuis bij het Malieveld.

Is het nou Akwási of Akwasí?

Toevallig was ik net bij de Ghanese ambassade, omdat ik naar Ghana op vakantie ga. Ik ben in Amsterdam geboren, maar mijn ouders komen uit Ghana. Ik ben een beetje een Nederlander-plus, omdat ik ook de Ghanese afkomst heb. Ik voel me het meest Nederlands. Ghana is eigenlijk mijn tweede land. Ik spreek ook Ghanees.

Op de basisschool heb ik geleerd dat je alles moet gebruiken als een lettergreep. Bij mij is het dus A-kwa-si. Ik noem mezelf ook altijd A-kwa-si. Maar net, bij de Ghanese ambassade, zeiden ze dat het Akwasí is. Daar moet ik dus op letten als ik in Ghana ben. Dat ik mezelf niet voorstel als A-kwa-si, maar als Akwasí. Mijn naam is in Ghana een beetje zoals de Jeroen hier is. Je hoort de naam overal.

Akwasi staat voor zondag in het Ghanees. Ik ben ook op zondag geboren. Een echt zondagskind dus.

Hoe is de muziek in jouw leven gekomen?

Ik was veertien jaar en heel klein. Op school werd ik vaak gepest omdat ik klein was en ik Akwasi heet. Ze noemden me dan Aquarium of Waterhoofd omdat ik een groot hoofd heb. Ik wist niet zo goed hoe ik daarmee om moest gaan. Altijd later kwam er in me op wat ik terug had moeten zeggen. En dus begon ik alles wat ik dacht op te schrijven. Schrijven vond ik altijd al leuk, Nederlands was dan ook mijn favoriete vak. De teksten die ik schreef, rijmden tot mijn verbazing soms ook.

Door mijn broer leerde ik de hiphopmuziek kennen. Ik kom uit 1988 en mijn broer is tien jaar ouder dan ik ben. We kwamen uit een gezin van vijf kinderen en ik was de middelste. Mijn broer draaide altijd heel hard hiphopmuziek in zijn kamer. Op een gegeven moment deed hij mee met Kunstbende. Hij kwam niet zo ver, want hij was niet zo getalenteerd. Toch vond ik het heel mooi om te zien hoe mijn grote broer daar stond te rappen op een podium en zei wat hij dacht. Ik wilde dat ook.

Vaak was ik zelf mee aan het rappen met verschillende artiesten. Mijn eigen teksten hield ik voor mezelf. Ik was bang dat als ik het zou laten horen, ik dan klappen zou krijgen. Twee jaar later pas begon ik mijn teksten voor te lezen, vrienden moedigden me aan het te gaan rappen. En dat lukte.

Was de rest van jouw gezin ook veel bezig met muziek?

Helemaal niet. Ik ben eigenlijk de enige die met muziek bezig is op hoger niveau. Ik heb wel een vier jaar jonger broertje, dat ook mee wil rappen en schrijven, maar dat is nog niet serieus. Voor mij is muziek een echt vak geworden. Net zoals theater.

Ik zat op de theaterschool in Maastricht. Drie jaar geleden heb ik daar mijn diploma gehaald. Ik ben dat gaan doen omdat ik niet kon kiezen tussen theater en muziek. Ik leef in twee werelden, de hiphopwereld en de theaterwereld. Naast rappen en schrijven wil ik ook acteren en regisseren. Ik deed zelf ook een keer mee aan Kunstbende en ik wilde meedoen aan de categorie muziek. Die was alleen al snel vol, dus toen deed ik mee aan de categorie theater en de categorie Alles Mag. Ik kwam erachter dat ik helemaal niet behoefde te kiezen. Je kan bezig zijn met muziek en theater tegelijkertijd. Want Alles Mag. Het album dat ik net heb gemaakt, 'Daar Ergens', is ook eigenlijk een mix van theater en muziek.

Het album 'Daar Ergens' is een ode aan Bram Vermeulen, een Nederlandse zanger die is overleden toen jij zestien was. Hoe ontdekte je die man?

Ik heb vier jaar op de toneelacademie in Maastricht gezeten en in het eerste jaar zei ik al dat ik een keer hiphop wilde mengen met theater. Ik heb het al verschillende keren gezien. Bij Brainpower of Ali B. Maar dat vind ik persoonlijk niet tof. Ik dacht dat ik dat beter kon. Het was wel even zoeken naar de goede combinatie. Na drie jaar was ik eruit.

Ik had vroeger een beste vriend, hij heette Danny. Dat is een Nederlandse jongen en we werden gezien als Duo Penotti. We waren altijd overal te vinden en onafscheidelijk. Vanaf groep 1 tot en met groep 8. Na de Cito-toets ging ik naar een school in de Bijlmer en hij ging naar een school in Oud-Zuid. Twee totaal verschillende werelden. We bleven nog wel contact houden, maar het was veel minder dan voorheen. Ik vond dat wel raar. Ook nu, als we elkaar zien, groeten we elkaar, maar we lopen elkaar zo voorbij. Vriendschappen kunnen heel dierbaar zijn, maar soms groei je ook uit elkaar. Dat is oké.

Daar wilde ik een voorstelling over maken, over de dood van een vriendschap. Een kennis van me zei tegen me dat ik een keer naar Bram Vermeulen moest luisteren. Ze wees me op een liedje, 'Een wedstrijd'. Er ging een hele nieuwe wereld voor me open toen ik zijn muziek voor het eerst hoorde. Hij kwam zo dicht bij me en hij zei precies wat ik dacht. Zijn stem is zo hees, en die van mij ook.

Ik werd een keer gevraagd voor het programma van Ali B. 'Ali B op Volle Toeren'. Ik heb er toen bewust voor gekozen om het niet te doen. Ik mocht namelijk niet zelf kiezen met wie ik zou samenwerken. En ik wil graag met mensen samenwerken, maar ik wil wel weten met wie ik samenwerk. Dat in mijn achterhoofd hebbende, besepte ik dat als ik niet mag kiezen met wie ik samenwerk, dan kies ik wel voor mezelf, namelijk Bram Vermeulen. En dan breid ik het helemaal uit. En dat is me gelukt.

Je hebt de nummers van 'Daar Ergens' ook aan de dochters van Bram Vermeulen laten horen, hoe was dat?

Er waren vier nummers klaar, 'Weet niet waarom ik huil vandaag', 'Wedstrijd', 'Spijt' en nog een nummer. Ik had ze uitgenodigd om naar de studio te komen. Zij zaten voor de speakers, met hun rug naar mij toe. Ik stond achter hun. Dat was heel spannend, want als ze zich om zouden draaien, was dat het beslissende moment. Ik had me voorgenomen te stoppen als ze het niet leuk vonden. Tot mijn verrassing waren ze ontroerd. Ze waren aan het huilen en het lachen tegelijk. Ik voelde me vereerd en ik ging verder aan de haal met Bram Vermeulen. Zijn dochters bleven betrokken bij het proces. Ze zijn zelfs naar de première komen kijken. Helemaal op Terschelling, op Oerol. We hebben nog met ze geborreld en ze zijn blijven slapen. Nu woont een van zijn dochters zelfs bij me in de buurt. We zijn echt vrienden geworden.

Heb je je ook in Bram Vermeulen zelf verdiept?

Ik heb me heel erg in zijn schrijfstijl verdiept, hij is een beetje mijn onzichtbare leermeester. Ik weet ook dat hij geloofde in andere wezens buiten onze planeet Aarde. Ik ben daarin zelf best nuchter. Ik hoef het niet helemaal eens met hem te zijn, maar het is wel mooi dat hij dat gelooft. Ik vind hem daarin wel een dromer. Ik zou ook wel zo willen dromen. Maar ik geloof niet in zijn erfgoed, wel geloof ik in zijn manier van verhalen vertellen. Daar geloof ik honderd procent in. Door hem ben ik een betere artiest geworden.

Ben je nu al weer bezig met een nieuw project?

Met mijn andere groep Zwart Licht zijn we nu bezig met een nieuw album en daarna ga ik denk ik een soloalbum maken, maar dan echt van mezelf. Zonder inspiratie van iemand anders. Ik weet nog niet waar dat over zal gaan. Dat zal ik goed moeten onderzoeken. Ik heb altijd een boekje bij me, een pocketboekje, dat past in mijn broekzak. Want ik geloof dat er altijd inspiratie is. Bram Vermeulen heeft me ook geïnspireerd. Door zo'n pocketboekje kun je altijd verder schrijven. Thuis heb ik dozen vol met boekjes. Daar moet je gewoon soms in kijken, dan zie je in hoeverre je jezelf ontwikkeld hebt. Ik laat mensen niet zo snel mijn teksten lezen, alleen als ze er heel nadrukkelijk naar vragen.

Word je soms ook herkend op straat?

Ja, meestal wel, soms hoef ik me niet eens voor te stellen. Dan zeg ik: "Ik ben Akwasi." en dan zeggen mensen: "O, dat weet ik wel, hoor." Maar wat moet ik dan zeggen, als je toch al weet hoe ik heet? Dat is toch raar.

Ik kan me nog wel een keer in de supermarkt herinneren. Iemand vroeg me om een foto. Een paar minuten later werd ik herkend door een ander meisje. Ik was echt verbaasd. Maar ik ging niet anders lopen of zoiets. Je schrikt dan wel eventjes.

Zijn er onvergetelijke optredens?

Laatst, bij De Wereld Draait Door, was wel heel bijzonder. Dat filmpje is in één dag al vaker bekeken dan mijn videoclip voor Dorst. Echt niet normaal.

Ik weet ook nog de eerste keer dat ik in Paradiso aan het optreden was, met mijn andere groep Zwart Licht. Dat ging zo goed, dat ik op een gegeven moment ging stagediven. Het was fantastisch. Dat vergeet ik nooit meer.

Merk je veel verschil met het begin van je carrière en nu?

Ik timmer voortdurend aan de weg. Er is geen ultiem hoogtepunt. Ik vind Nederlands een uitstekende basis, maar ben ook wel benieuwd naar hoe het is om liedjes te schrijven in het Engels. Want waarom zing ik alleen maar in het Nederlands? Dat heb ik me nooit eerder afgevraagd. Want ik heb ook Engeland en Ghana in principe. Nederland is zo klein, de hele wereld is klein.

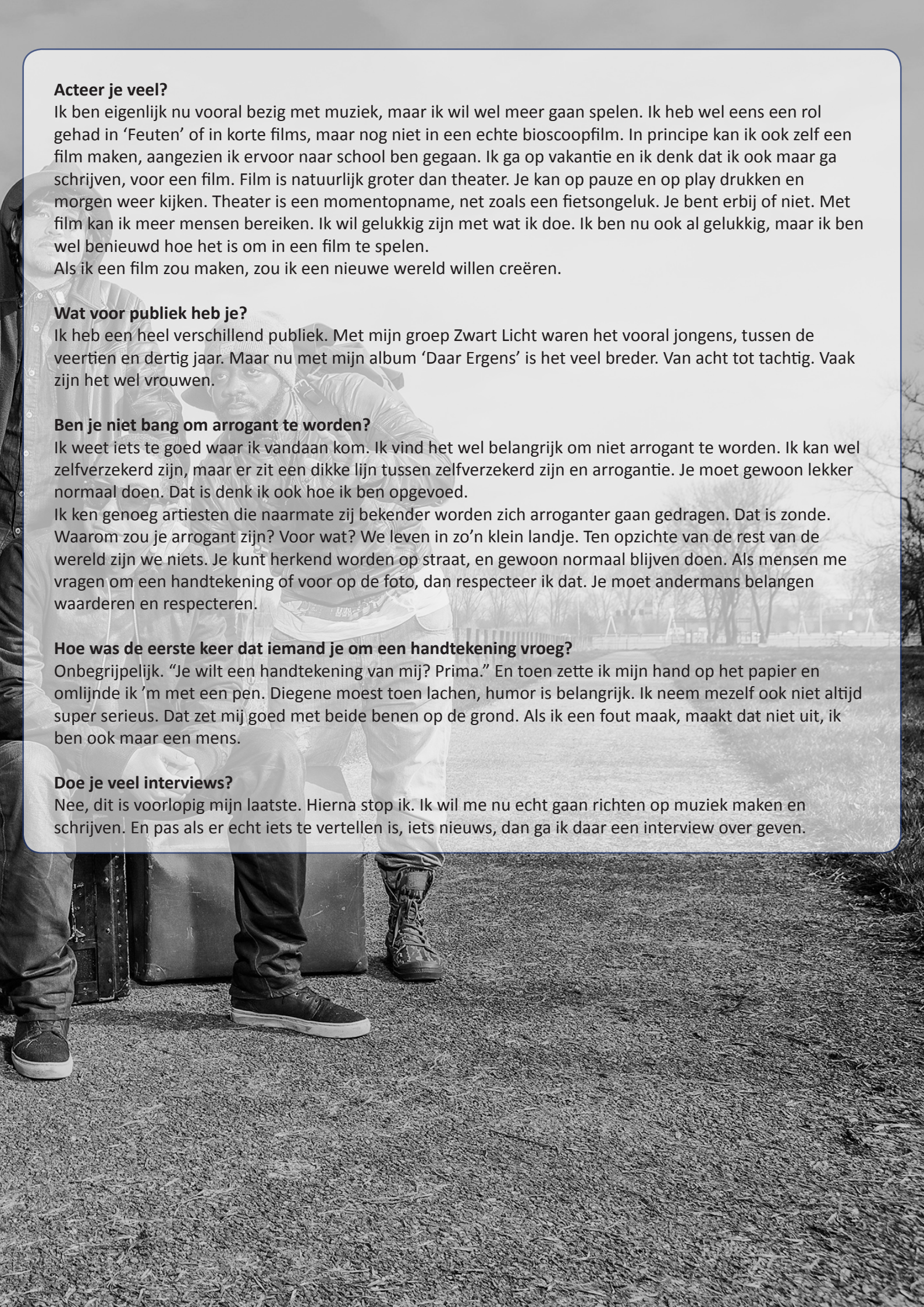
Je hebt dus 4 jaar op de toneelacademie in Maastricht gezeten. Hoe ging je auditie voor die school?

Ik was 19 jaar toen ik auditie deed. Je hebt daar een richting en die heet theatraal performen. Dat is een mix van regisseren en acteren. Maastricht is de enige school die dat aanbiedt. Je hebt drie rondes. Meer dan duizend mensen per jaar doen auditie en er worden er uiteindelijk maar dertig toegelaten. Ik deed auditie voor de eerste ronde. Dat ging goed, maar ze zagen al meteen dat ik een acteur was. Dus zeiden ze tegen me dat ik naar de acteerrichting moest gaan. Ik vond dat zo'n onzin. Waarom zouden zij dat voor mij gaan bepalen? Ik wilde gewoon performances doen. Dat mocht, en het einde van het verhaal is dat ik werd aangenomen voor de regisseursopleiding en de performanceopleiding. Ik koos voor de performance. Bij de auditie moet je zeker zijn van je zaak. Dan komt het goed. Zij willen een origineel iemand zien, en dat was ik. Hoe authentieker je overkomt, des te kwalitatiever je bent. Dat is heel erg belangrijk. Je moet daar gewoon staan, met beide benen op de grond. Met acteren moet je niet doen alsof, je moet gewoon zijn. Je moet denken als datgene wat je speelt.

Heb je weleens mensen laten huilen terwijl je aan het spelen was?

Tijdens Oerol speelden we veertig keer een voorstelling. Bij elke voorstelling waren er mensen aan het huilen bij het nummer 'Spijt'. Het ging, zoals ik al zei, over de dood van een vriendschap. Er begonnen bij dat moment zoveel mensen te huilen, en zelf dacht ik toen ook aan dingen die pijn doen, waardoor ik ook moest huilen. Dat huilen gebeurde gewoon. Ik kan denk ik wel huilen op commando. Je hebt altijd wel een potje met dingen die pijn doen. Je moet gewoon aan de meest kutte momenten denken. Denken aan iemand die je mist bijvoorbeeld. Dan lukt huilen wel.

Toen ik 'Ik weet niet waarom ik huil vandaag' schreef, was ik aan het huilen. Maar ik begreep niet waarom. Het origineel van Bram Vermeulen heet 'Ik weet het niet'. Hij zingt dat zo mooi. Toen ik dat hoorde, brak ik. Ik was echt aan het snikken. Toen mijn vriendin binnenkwam, wilde ik dat ze wegging, ik wilde niet dat ze me zo zag.

Acteer je veel?

Ik ben eigenlijk nu vooral bezig met muziek, maar ik wil wel meer gaan spelen. Ik heb wel eens een rol gehad in 'Feuten' of in korte films, maar nog niet in een echte bioscoopfilm. In principe kan ik ook zelf een film maken, aangezien ik ervoor naar school ben gegaan. Ik ga op vakantie en ik denk dat ik ook maar ga schrijven, voor een film. Film is natuurlijk groter dan theater. Je kan op pauze en op play drukken en morgen weer kijken. Theater is een momentopname, net zoals een fietsongeluk. Je bent erbij of niet. Met film kan ik meer mensen bereiken. Ik wil gelukkig zijn met wat ik doe. Ik ben nu ook al gelukkig, maar ik ben wel benieuwd hoe het is om in een film te spelen.

Als ik een film zou maken, zou ik een nieuwe wereld willen creëren.

Wat voor publiek heb je?

Ik heb een heel verschillend publiek. Met mijn groep Zwart Licht waren het vooral jongens, tussen de veertien en dertig jaar. Maar nu met mijn album 'Daar Ergens' is het veel breder. Van acht tot tachtig. Vaak zijn het wel vrouwen.

Ben je niet bang om arrogant te worden?

Ik weet iets te goed waar ik vandaan kom. Ik vind het wel belangrijk om niet arrogant te worden. Ik kan wel zelfverzekerd zijn, maar er zit een dikke lijn tussen zelfverzekerd zijn en arrogantie. Je moet gewoon lekker normaal doen. Dat is denk ik ook hoe ik ben opgevoed.

Ik ken genoeg artiesten die naarmate zij bekender worden zich arroganter gaan gedragen. Dat is zonde. Waarom zou je arrogant zijn? Voor wat? We leven in zo'n klein landje. Ten opzichte van de rest van de wereld zijn we niets. Je kunt herkend worden op straat, en gewoon normaal blijven doen. Als mensen me vragen om een handtekening of voor op de foto, dan respecteer ik dat. Je moet andermans belangen waarderen en respecteren.

Hoe was de eerste keer dat iemand je om een handtekening vroeg?

Onbegrijpelijk. "Je wilt een handtekening van mij? Prima." En toen zette ik mijn hand op het papier en omlijnde ik 'm met een pen. Diegene moest toen lachen, humor is belangrijk. Ik neem mezelf ook niet altijd super serieus. Dat zet mij goed met beide benen op de grond. Als ik een fout maak, maakt dat niet uit, ik ben ook maar een mens.

Doe je veel interviews?

Nee, dit is voorlopig mijn laatste. Hierna stop ik. Ik wil me nu echt gaan richten op muziek maken en schrijven. En pas als er echt iets te vertellen is, iets nieuws, dan ga ik daar een interview over geven.

RUST ZACHT RINSKE

Onvoorstelbaar, dat was het gevoel dat velen van ons maandagochtend hadden toen we het enorm droevige bericht ontvingen dat Rinske is overleden. Zo maar, plotseling, in het bijzijn van haar vader en Aukje.

Ruim een uur later stonden we allemaal in de Centrale Hal en hielden na prachtige woorden van Henriette een minuut stilte voor Rinske. Indrukwekkend hoe leerlingen (en docenten) een gemeenschap vormden, verdriet deelden, elkaar troostten en ook ruimte hadden om mooie herinneringen aan Rinske te delen.

Rinske kwam in augustus 2011 naar het HML, in de brugklas. Al vrij snel raakte zij bevriend met o.a. Patricia en Julianne- tot op de dag van vandaag. In de loop der jaren kwamen daar steeds meer vrienden bij, en het typeerde Rinske zo goed: ook al zaten de vrienden en vriendinnen niet meer bij elkaar in een klas, de vriendschap bleef bestaan. Ook in haar huidige klas, 4 mavo, was er een groep vriendinnen en vrienden die niet zo op de voorgrond trad en erg trouw was naar elkaar. Rinske voelde zich prettig en thuis in deze groep.

Een paar weken geleden kreeg zij te horen dat ze was aangenomen op het ID-college om daar verpleegkunde te gaan studeren. De opleiding paste helemaal bij wie zij was: open naar de medemens, zorgzaam, trouw en loyaal. De toekomst lag open voor haar: over 2 maanden het eindexamen en natuurlijk eind juni op de catwalk om haar diploma in ontvangst te nemen.

Maandag , 30 maart, nemen we afscheid van Rinske. In gedachten blijft zij in ons voortleven.....

Olga Prent, Virginia Manger, Marc Hommes, Babette van Houten, Niels Weezepeol
(mentoren van Rinske)

*Huilen is gezond
Leg nu die krant maar even neer,
echt lezen doe je toch niet meer,
huil nou maar even.*

*Ja, tegen iemands lichaam aan
zou dat natuurlijk beter gaan,
maar huil nou even.*

*Dat jij de enige niet bent,
dat is een troost die je al kent,
dus huil maar even.*

*Een ander troosten voor verdriet
dat kan ook niet, dat kan ook
niet,
maar huil toch even.*

*Altijd maar flink zijn is niet goed:
als je niet weet hoe 't verder
moet,
huil dan toch even.*

*Straks, met nog tranen langs je
kin
denk je ineens: ik heb weer zin,
om door te leven.*

*Willem Wilmink
uit: 'Het beloofde land', 2002.*

DEN HAAG AGENDA

Door: Joosje van Riel

Wat is er deze maand allemaal te doen is in onze mooie stad achter de duinen? We gingen deze Hamel op onderzoek uit en zochten voor jou de gaafste en leukste feestjes in ons gewest.

11 april 2015

Splendid

Muziek die klinkt als zonnenschijn uit je speakers: de Haagse formatie Splendid maakt popmuziek met een knipoog naar reggae en hiphop. Al sinds 2001 is Splendid actief in de Nederlandse surf- en reggae-scene. Gedurende de jaren heeft de band diverse (radio)hits gehad, waaronder "Higher Ground", "Mr Clown" en "Again" en won Splendid diverse awards. Deze maand spelen ze LIVE in het Paard.

Splendid laat één ding weten: er MOET gedanst worden.

Paard van Troje

19:30

Tickets € 15,-

11 APRIL

indigo

11 april 2015

Indigo's Summer Opening

De strandtenten gaan begin april weer open en ons Haagse hart gaat harder kloppen van feesten op het strand, zomerliefdes, heerlijke koude verfrissende drankjes en wakker worden met zand in je haren.

En waar kan je dat nou beter dan bij Indigo?

Op 11 april zal Indigo de zomer openen, en jawel, mét thema en al. Het thema van het openingsfeest is: 'Revolutie'. Maar wel eentje zonder geweld, want daar geloven ze bij Indigo niet in.

Denk legernetten met bloemen, confetti handgranaten, camouflageschmink in alle kleuren en molotovcocktails met een rietje en parapluutje.

De line-up bestaat uit:

- Radio Noet-Noet
- Elias Mazian
- Tettero

Strandweg 65 (Zwarte Pad)

11 april 21:00 tot 12 april 3:30

Tickets: Early Birds € 8,- (voor 22:30 uur binnen)

Normal Birds € 11,- (voor/na 22:30 binnen)

Vanaf april zullen meerdere strandtenten de hele zomer feesten geven.

Houd die dus in de gaten. Hier een kleine greep uit de vele opties: Indigo, Karavaan, Whoosah en F.A.S.T.

17 en 18 april 2015

THE CRAVE WEEKENDER

The Crave is dé party waar techno, harmonie en verbroedering centraal staan.

Geleid door melodische verlangens is The Crave zoekende naar het gevoel van opwinding, roes en euforie. Zo zegt The Crave zelf: "We worden echter achtervolgd door de dagelijkse sleur. Het is daarom tijd om onze alledaagse mind-set opzij te zetten en een surrealistische droomwereld binnen te stappen."

The Crave is een concept van District25 en op 17 april geven ze een feest bij BINK36 in de PIP. Dit is niet zomaar een feestje, neen, in april 2015 bestaat The Crave exact een jaar. Op 17 en 18 april wordt het eenjarig jubileum groots gevierd met een nog niet eerder in Den Haag vertoonde Weekender. Twee nachten The Crave in één weekend, gevuld door Format en Token.

Locatie: PIP Den Haag

17 april 22:00 tot 18 april 22:00

Tickets verschillen per dag / passe-partout

PIP ZEEFDRIJ

24 april 2015

Transparant @ PIP presenteert DEKMANTEL SOUNDSYSTEM ALL NIGHT LONG

Tijdens de tweede editie van TRANSPARANT hebben ze niemand minder dan de gasten van Dekmantel Soundsystem uitgenodigd om een all night set te doen.

Dekmantel Soundsystem heeft o.a. gestaan op Lowlands/Open Air en Valhalla en is natuurlijk bekend van hun eigen label (Dekmantel). Ook niet te vergeten hun totaal uitverkochte festivals in het Amsterdamse bos (ook deze zomer weer, leuk!).

PIP Den Haag

23:00 – 5:00

Tickets: voorverkoop € 6,-

voor 00:00 € 8,- / na 00:00 € 10,-

26 april 2015

Swan Market

Swan Market is een lifestyle markt, waar een erg divers creatief aanbod te vinden is. Handgemaakte sieraden, accessoires, fashion, vintage, kids items, betaalbare kunst en toffe interieuritems. Naast al het shopplezier word je verwend met (h)eerlijk eten & drinken, aangeboden door authentieke Food trucks, en live muziek van opkomende tot gerenommeerde artiesten.

Kerkplein Den Haag

12:00 – 18:00

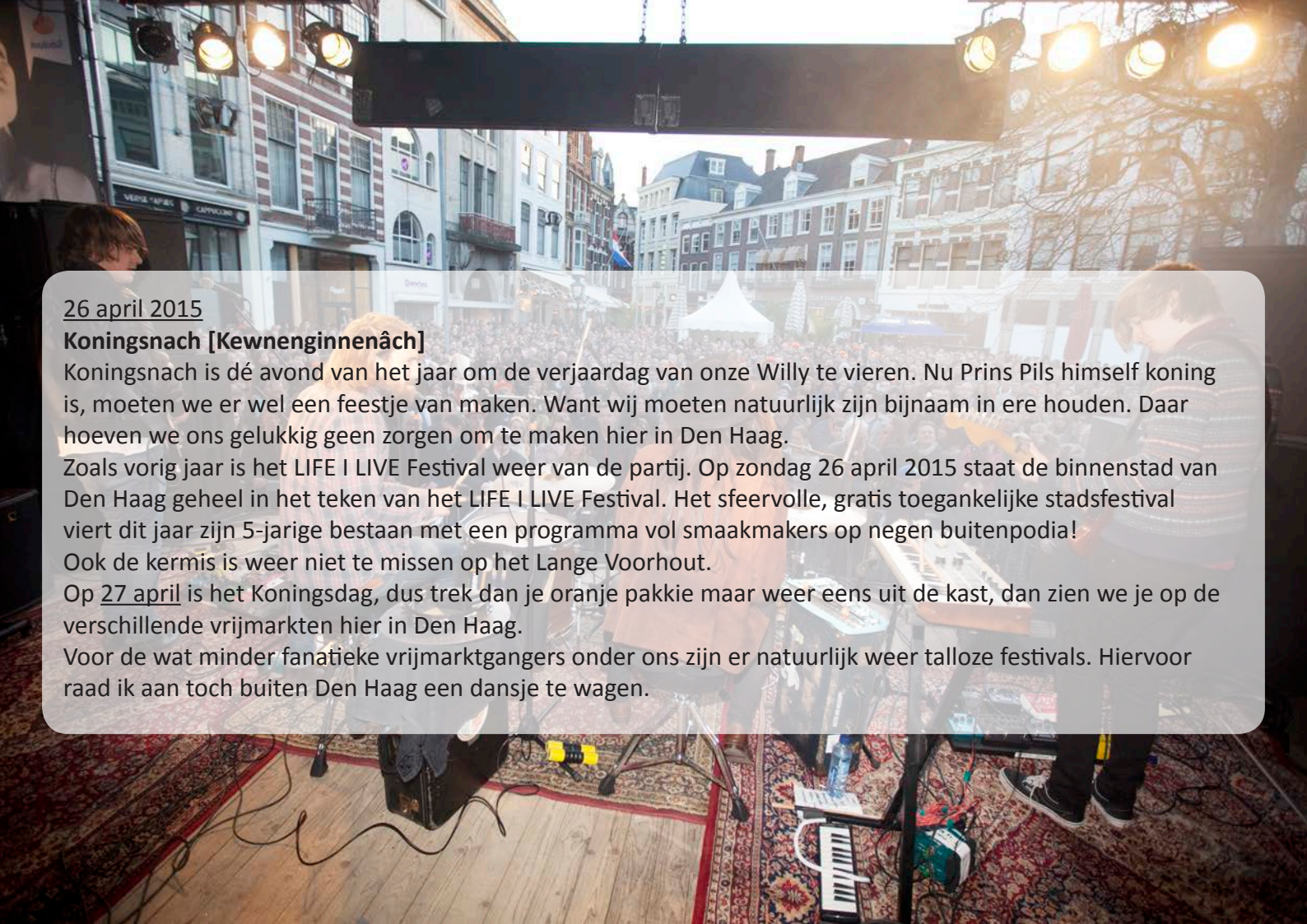
25 april t/m 7 juni 2015

Japanse Tuin: Voorjaarsopening 2015

De Japanse Tuin is het pronkstuk van landgoed Clingendael. Hier zijn prachtige en zeldzame bomen en planten te zien. De tuin is heel kwetsbaar. Daarom is de Japanse Tuin slechts zes weken in het jaar geopend. Deze tuin kan goed dienen als rustplek na al die vele feestjes. De tuin heeft prachtige bloesembomen, watervallen met afbeeldingen van Boeddha en lotusbloemen. Genoeg voor een maandelijkse dosis zen dus.

Landgoed Clingendael

Dagelijks van 09:00 tot 20:00

26 april 2015

Koningsnach [Kewnenginnenâch]

Koningsnach is dé avond van het jaar om de verjaardag van onze Willy te vieren. Nu Prins Pils himself koning is, moeten we er wel een feestje van maken. Want wij moeten natuurlijk zijn bijnaam in ere houden. Daar hoeven we ons gelukkig geen zorgen om te maken hier in Den Haag.

Zoals vorig jaar is het LIFE I LIVE Festival weer van de partij. Op zondag 26 april 2015 staat de binnenstad van Den Haag geheel in het teken van het LIFE I LIVE Festival. Het sfeervolle, gratis toegankelijke stadsfestival viert dit jaar zijn 5-jarige bestaan met een programma vol smaakmakers op negen buitenpodia!

Ook de kermis is weer niet te missen op het Lange Voorhout.

Op 27 april is het Koningsdag, dus trek dan je oranje pakkie maar weer eens uit de kast, dan zien we je op de verschillende vrijmarkten hier in Den Haag.

Voor de wat minder fanatieke vrijmarktgangers onder ons zijn er natuurlijk weer talloze festivals. Hiervoor raad ik aan toch buiten Den Haag een dansje te wagen.

MUZIEK DOOR DE JAREN HEEN

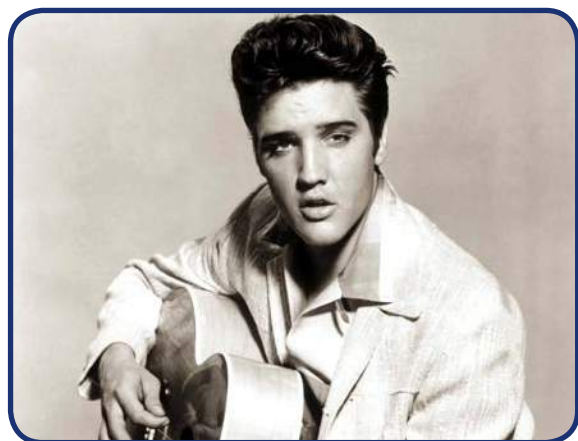
Door: Iara Voorham

13e lustrum

Jaren 50 – Elvis Presley

We beginnen onze tijdreis bij de jaren 50. De tijd dat de televisie net was uitgevonden en vrouwen hun haar nog netjes naar achteren krulden. Als je dan op een woensdagmiddag met je burens voor de beeldbuis zat, kwam daar opeens een koning op het minuscule, zwart-witte scherm. Het was natuurlijk Elvis Presley! De koning van de rock-'n-roll! Ja, en dan vooral zijn 'Jailhouse Rock'. Het nummer was geschreven door Jerry Leiber en Mike Stoller en werd een hit door Elvis. In de videoclip ervan zie je veel gevangenen en Elvis Presley zelf dansen op de 'Jailhouse Rock' in een gevangenis. Het nummer swingt als de pest en je kunt er heerlijk op dansen. Deze oldtimehit krijgt een dikke 8,2!

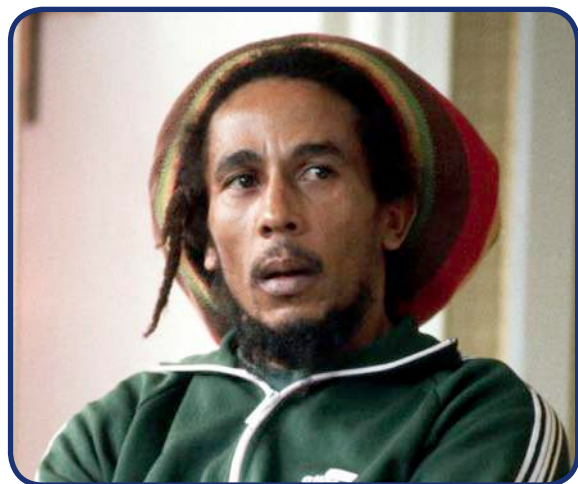

Jaren 60 – The Rolling Stones

De jaren 60 kun je wel omschrijven als dé popmuziekperiode. The Beatles, Bob Dylan, Jimi Hendrix, Pink Floyd, Joan Baez en noem maar op. Maar we gaan het nu specifiek hebben over The Rolling Stones. Misschien wel de grootste band ter wereld, en vorig jaar stonden ze gewoon nog op Pinkpop! Het nummer 'Satisfaction' was hun vierde nummer 1-hit in Engeland en hun eerste in Amerika. Nog steeds wordt het nummer vaak gedraaid en zie je veel (vooral wat oudere) mensen zingen en dansen. De leden van de Stones zijn nu allemaal rond de 70 jaar, maar kunnen er nog wat van, hoor! Ze treden nog veel op en goed dat ze zijn! Ze krijgen dan ook een 8,5!

Jaren 70 – Bob Marley

Begin jaren 70 kwam de glamrock op, een goed voorbeeld hiervan is KISS, weet je wel! Die enge gasten met veel te veel make-up en veel te lange tongen, waar Miley Cyrus waarschijnlijk door geïnspireerd is. Gelukkig gaan we het nu over een hele andere muzieksoort hebben: reggae. En waar denk je aan als je reggae hoort? Inderdaad, rastaharen, jointjes, geweldige muziek, oftewel: Bob Marley! In 1945 is hij geboren in Jamaica, het land dat nu bekendstaat om z'n reggae. Een van zijn bekendste nummers is 'No Woman, No Cry'. Helaas is Bob Marley overleden aan kanker in zijn teen. Hij kon zijn teen laten amputeren. Onze Marley deed dit niet omdat hij dan niet meer kon voetballen. Dezelfde reden waarom hij zijn haar nooit knipte, je lichaam moet je heel houden. Een held dus. Bob Marley: voor jou een 8,6!!

Jaren 80 – Michael Jackson

De punkmuziek die in de jaren 70 ontstond, zet zich voort in de jaren 80, maar blijft een beetje uit beeld. Maar dat is geen reden om niet een van de invloedrijkste punkbands te noemen: Joy Division. Helaas kapte die er precies mee in 1980. Dus gaan we het hebben over The King of Pop: Michael Jackson. En dan speciaal het nummer 'Thriller' dat in 1982 uitgebracht werd. Wie kent het niet? We hebben allemaal wel het 'enge' thrillerdansje gedaan, gelachen en gefeest! Wat natuurlijk horror is om aan terug te denken. Michael begon op 6-jarige leeftijd met zijn vier broers als The Jackson Five en was toen al beroemd. Later gaat hij solo en wordt nog bekender. Maar zijn fame was het grootste bij het album en nummer Thriller. Helaas overleed hij in juni 2009. We eren deze koning en geven hem een 8,9!!

Jaren 90 – The Spice Girls

Oh, the nineties, geweldige tijd. Er komen ontzettend veel nieuwe genres op in dit tijdperk. Waaronder grunge, met als voorbeeld Nirvana. Hardcore, gabbers met hun gehak en kale koppen (die zeker niet waren te stoppen) en ook het 'raven' komt op. Hier mogen we trots op zijn, hoor, het is namelijk hier in ons eigen landje bedacht! Maar als ik denk aan de jaren 90, denk ik gelijk aan 'Wannabe', 'Say You'll Be There' en 'Stop'. Inderdaad, ik denk gelijk aan The Spice Girls, de mooie, jonge meisjes die zingen over relaties en meidenproblemen. De muziek nu zou niks zijn geweest zonder deze vijf best wel blote vrouwen. Door The Spice Girls zijn er later nog meer girlbands ontstaan zoals the Pussycat Dolls. Ze krijgen van mij een mooie 8,0!

Jaren 00 – Arctic Monkeys

Het is het jaar 2000, iedereen die nu op het HML zit, was toen al geboren of werd verwekt, geloof ik... We kunnen ons nog allemaal herinneren wat voor soort slechte muziek we allemaal hebben geluisterd. Wie heeft er nou niet zijn KUS-, Djumbo- of Justin Bieber-fase gehad? Heerlijke guilty pleasures. Nu gaan we kijken naar vier heel leuke gasten uit de Engelse stad Liverpool. In 2002 braken de Arctic Monkeys door met hun hit 'I Bet That You Look Good On The Dance Floor'. Ik wed dat iedereen er door dit nummer goed uitziet op de dansvloer, en ja, ook het eeuwenoude kroegvolk. Hoe je ook beweegt op deze hit, het voelt altijd goed. Sinds 2002 hebben ze al vijf albums uitgebracht. Hun muziek is door de jaren heen wel veel veranderd, maar niet op een slechte manier. De muziek is niet het enige wat veranderd is. De band wordt een beetje meegetrokken in de fame. Vooral zanger Alex Turner zit aan de drugs. Maar de muziek wordt er niet slechter op. [Dit is geen motivatie om aan drugs te doen, drugs zijn slecht!] De Arctic Monkeys krijgen een grote, dikke, mega-goede 8,2!!

WatchList

Door: Isa Skolnik
& Yole Lieferring

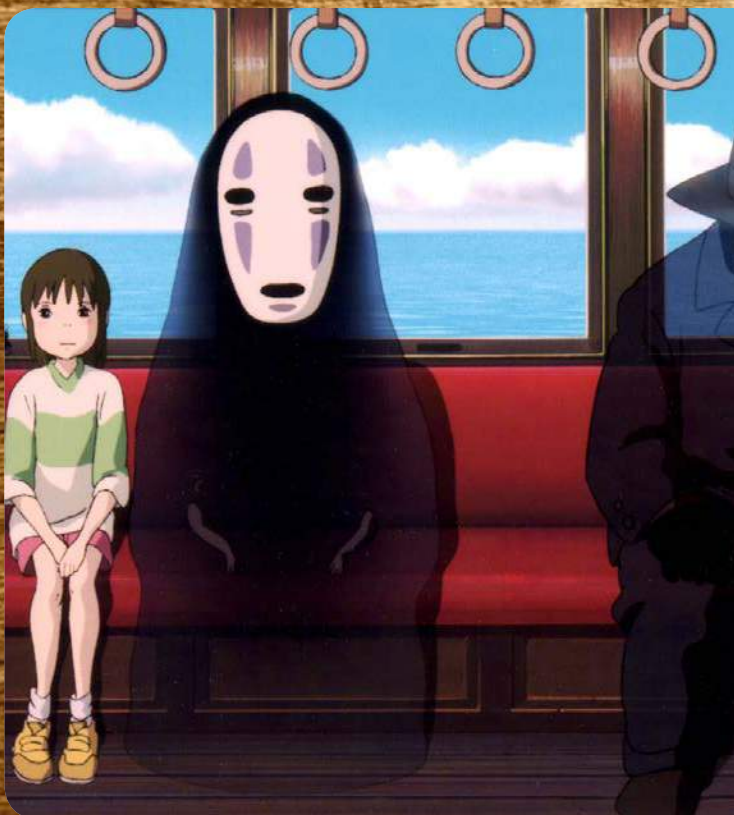
Door de decennia heen

Hier hebben we een paar toppertjes door de jaren heen. Waarmee wij zijn opgegroeid. Die we allemaal wel voor een tweede, derde of zelfs vierde keer zouden willen kijken!

1995 - Priscilla, queen of the dessert

Deze film gaat over twee travestieten en een transseksueel, Mitzi, Felicia en Bernadette. Ze reizen van Sydney naar Alice Springs om daar een semi-erotisch optreden te geven. Maar ze moeten eerst nog door de woestijn van Australië. Ze dansen heel veel op hun knalroze busje, dat Priscilla, queen of the dessert heet.

Hi-la-risch!

2000 - Spirited away

Spirited away is een film die wij allebei lang geleden hebben gezien, maar die ons allebei zo goed is bijgebleven dat we wel vinden dat die een plekje verdient in onze filmlijst. Het gaat over een meisje en haar ouders die naar een stadje reizen. En die ouders eten iets en veranderen in varkens. En dan denk je: varkens?! Ja, varkens ja. Het meisje wil natuurlijk dat ze terug veranderen (ook al waren haar ouders soms echt beesten). Ze gaat naar het dichtstbijzijnde hotel en komt allemaal rare figuren tegen, die haar willen helpen. Hij is super mega vet awesome cool.

2005 - Garfield

Garfield, iedereen kent Garfield. 'Geweldig' is een korte omschrijving van de kat. Garfield is een rare, luie, eigenwijze kat. Dol op lasagne. In de film lijkt hij enorm op een koninklijke kat en ze worden per ongeluk verwisseld. De schurk wil hem dood hebben. Het is een kinderfilm, dus (spoiler alert) het komt allemaal goed.

2010 - Ponyo

Ponyo is een Japanse tekenfilm, het klinkt als een poncho, maar daar heeft het niets mee te maken. Het gaat over een raar visje/zeemeermin die als huisdier wordt gehouden door een klein jongetje. Ze wil ook terug naar de zee, maar er wordt op haar gejaagd. Hij is gemaakt door de makers van Spirited away. En ook dit is een topper!

2015 - Lucy

Lucy the movie gaat over Lucy die een pakje drugs in haar buik krijgt. Een nieuw soort drugs. Maar als het pakje opengaat, komen alle drugs in haar bloed terecht. Opeens wordt ze super 'controled' over alles en iedereen. Ze kan alles besturen, en weet alles. Ondertussen zijn de mensen die de drugs in haar hebben gestopt op zoek naar haar. Ze kan overal zijn, want ze kan zich in stukjes delen. Best wel bizar, maar superleuk om te zien. Vooral hoe ze alle controle heeft. #feminisme #gekkigheid #gekke #geit

StreetTalk

Wat zou je het hele HML als verjaarscadeau willen geven?

Czarek Stelmach en Bram Menting 4H1:
Een dikke middelvinger.

Marianne Ravensbergen MW: Perfecte beheersing
van naamvallen.

Auro Fumagalli 4H2: Een hoger
slagingspercentage.

Vito Dalmasse 1A: Roltrappen.

Koen Prinsze 5V1: Minder junkies.

Shirley Kouwenhoven 1C: Een zwembad.

Lara van Riek 3E: Inloopkastkluisjes.

Isabel Prost 2D: Een teleporter van huis naar school, zodat je nooit meer te laat komt.

StreetTalk

Wat heb je voor het laatst gekopieerd op je mobiel?

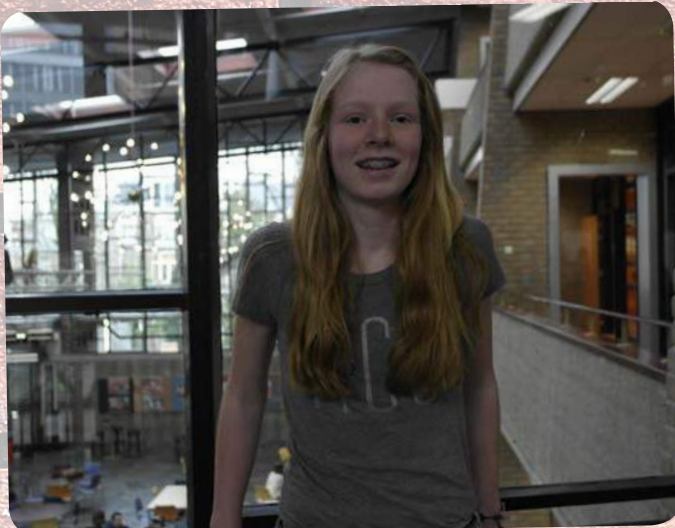
Tim de Maa 5H2: Gustave Courbets 'L'origine du monde', het is een naaktschilderij.

Sterre Brinkman en Anna Huijsinga 4H1 & 5V1: Ik was vanmiddag cola aan het drinken en kokos aan het eten.

Arthur Oorlog 1E: HML.nl, ik zou niet weten waarom!

Madelief Bergevoet 2A: Komkommers zijn wel lekkerder met ketchup, ik vertelde m'n vriendin wat ze echt moest eten.

Manel Hossny 6V2: Poedersnoeder, ik weet nog steeds niet wat het is.

DIEPTE-INTERVIEW CONNY

Door: Moya Lieffering & Saar Aalberts

Wat houdt het leven van een corrector nou eigenlijk in? Wat moet je er allemaal voor doen?

Conny is de nieuwe corrector van het HML. Als je haar nog nooit hebt gesproken, heb je haar vast wel eens zien lopen. Ze is nog niet zo lang op het HML, dus vroegen wij ons af hoe haar leven eruitziet.

Werkvragen:

Wat deed je voordat je corrector op het HML werd?

Ik ben begonnen als docent Nederlands op het Emmauscollege in Rotterdam. Daarna ben ik afdelingsleider geworden van de vwo-afdeling op het Stanislascollege in Pijnacker. Na zeven jaar wilde ik wel wat anders en toen kwam deze advertentie in de krant voor corrector. Toen heb ik gesolliciteerd op het HML. Ik vind het namelijk een hele leuke school en ik was heel geïnteresseerd in het montessorisysteem. Ik kende ook heel veel gezellige kinderen die van het HML afkwamen. Die kinderen waren heel vrolijk en hebben goede banen gekregen. Daar draagt het HML aan bij. En ik wilde heel graag weer een stuk fietsen. Ik woonde in Pijnacker bijna naast de school en om los te komen van mijn werk vind ik het fijner om dan een stukje te fietsen naar mijn werk.

Wat houdt jouw rol als corrector in?

Samen met Henriette en de afdelingsleiders doen we de dagelijkse leiding van de school. We proberen alles zo goed mogelijk te laten verlopen. Daarnaast werk ik samen met de domeinleiders. Dat zijn de mensen die de vaksecties aansturen. Het gebouw valt ook onder mijn verantwoordelijkheid. Ook werk ik heel veel samen met René en met Mark. Die weten ook heel veel van het gebouw. Verder moet ik heel veel gesprekken voeren met docenten, over hoe het gaat en hoe dingen anders kunnen. Ik ben dus ook heel veel aan het praten. Ik vind het zelf wel vaak moeilijk als er gezeur is over iets heel kleins, maar over het algemeen heb ik heel veel plezier in mijn werk. De klussen tussen Henriette en mij zijn eigenlijk een beetje verdeeld. Henriette is de rector van de school en ook het gezicht, en ik ben ondersteunend.

Hoe ben je op het HML terechtgekomen?

Ik heb gewoon gesolliciteerd op een advertentie in de krant. Mijn eerste indruk van het HML was dat ik het gebouw heel mooi vond. De eerste keer dat ik hier kwam had ik alleen maar een gesprek met de mensen van de schoolleiding. De sfeer was heel gezellig en fijn. De tweede keer dat ik er kwam, kreeg ik ook een rondleiding van leerlingen. Ze lieten alles zien en we hebben heel erg gelachen. Ze waren open, slim en grappig. Ik moest ook meteen heel erg lachen met Philip die op een leuke manier met de leerlingen omging. Dat vind ik sowieso een sterk punt van het HML. De omgang tussen docenten en leerlingen.

Wat vind je van het HML-systeem?

Ja, daar moest ik even aan wennen. Ik ben daar helemaal voor, maar toen ik zelf ging lesgeven (Ik geef ook een klas Nederlands) wilde ik wel weer heel veel gaan vertellen. Dat was ik gewend van de oude scholen waarop ik gewerkt heb, maar dat was dus niet de bedoeling. De leerlingen wilden zelf aan de slag. Ik kan me voorstellen dat het voor een leerling vreselijk is om eindeloos te moeten luisteren.

Wat vind je van de vrijheid op het HML?

Ik vind het heel fijn om te zien dat de kinderen zo zelfstandig zijn. Ze krijgen veel vrijheid om dingen zelf te regelen. Wat ik ook heel leuk vind om te zien is dat de kinderen de docenten gewoon bij hun voornaam noemen.

Welke regel zou je willen verwijderen, of veranderen?

Ik zou geen regel willen verwijderen, maar als ik er een mocht veranderen zou ik wel willen dat de absenties strenger worden gedaan. Er wordt er nog wel eens één door de vingers gezien. Ik denk dat het heel belangrijk is om de lessen te volgen.

Hoe zou jij de leerlingen op het HML beschrijven?

HML leerlingen zijn warme, gezellige en meestal open kinderen. Heel bijzonder ... en zeer direct. Ik vind het altijd wel leuk dat ik dan wel eens hele grappige mailtjes krijg van leerlingen.

Privévragen:

Hoe was je jeugd?

Ik had een hele rustige jeugd. Ik woonde in een klein dorpje in Brabant, en zat op een normale school. Ik woonde dan weer niet in de stad, maar mijn school zat wel in de stad. Ik luisterde wel altijd goed op school, maar ik was ook weer niet het braafste kind van de klas. Als ik eruit moest, dan was dat omdat ik te veel praatte. Verder deed ik veel aan toneel en schreef ik ook de schoolkrant vol. Met veel vrienden en vriendinnen van de middelbare school ga ik nog steeds om. Die wonen nu ook door het hele land verspreid.

Wat doe je in je vrije tijd?

In mijn vrije tijd sport ik heel veel. Ik deed heel veel aan hardlopen, maar dat doe ik de laatste tijd niet meer zoveel. Ik doe ook wel aan spinnen. Dat is op zo'n sportfiets zoals in de sportschool, en ik ga heel veel op fietsvakantie. Mijn mooiste reis was mijn fietsreis naar de Himalaya. Toen ik rond de dertig was, heb ik een half jaar onbetaald verlof genomen om die fietsreis te kunnen maken. Ik ben ook wel eens vanuit huis naar St Petersburg gefietst en naar Rome. In mijn vrije tijd kook ik graag. Koken vind ik namelijk heel leuk. Ook voor vrienden kook ik heel vaak. Ik ga ook graag uit eten

Wat is je vreemdste eigenschap?

Mijn vreemdste eigenschap is dat ik heel goed dingen kan onthouden. Bijvoorbeeld gesprekken kan ik letterlijk oplepelen. Dat is wel een handige eigenschap. Ik kan ook woordelijk gebeurtenissen van bijvoorbeeld tien jaar geleden terughalen.

Wat zou je de leerlingen van het HML toewensen?

Een fijne middelbare schooltijd met veel plezier, weinig pech en veel leuke contacten!

LUSTRUMPUZZEL

Onderstaande woorden zitten kriskras verborgen in het diagram. Ze kunnen van links naar rechts staan, van rechts naar links, van boven naar beneden, van beneden naar boven en schuin van boven naar beneden of van beneden naar boven. Letters mogen meer dan een keer gebruikt worden (IJ=Y). Als alle gegeven woorden in het diagram doorgestreept zijn, vormen de overblijvende letters een toepasselijke zin.

Mail die zin naar Marjet van Cleeff en je maakt kans op een boek!

ADMINISTRATIE	HAMEL	LOKALEN	SPIEGEL
AFTEKENEN	HAVO	MAGISTER	SPORT
ANTWOORDEN	HUISWERK	MAVO	SUIKERWAFEL
BEGELEIDING	KLASSE	PARACETAMOL	VAKKEN
CHOCOLA	KUNSTKLAS	PAUZEVOETBAL	VOLDOENDE
DOCENT	LESUREN	PLANNER	VWO
ETEN	LINIAAL	SCHOOLFEESTEN	WEEKEND
FIETS	LOCKER	SCHOOLTAS	

E	S	S	A	L	K	S	T	E	I	F	E	T	E	N
L	O	K	A	L	E	N	S	L	E	G	E	I	P	S
P	H	A	A	L	E	F	G	P	N	S	M	O	N	C
A	H	T	L	C	K	E	A	I	O	V	A	M	K	H
U	M	A	O	I	S	T	D	W	S	R	F	O	R	O
Z	A	D	M	I	N	I	S	T	R	A	T	I	E	O
E	G	N	A	E	E	I	W	N	R	E	E	I	W	L
V	I	L	T	L	L	Y	A	E	U	C	K	E	S	F
O	S	U	E	W	O	M	V	A	E	K	E	I	I	E
E	T	G	C	V	O	C	Y	F	L	K	N	R	U	E
T	E	S	A	T	L	O	O	H	C	S	E	E	H	S
B	R	H	R	N	Z	E	R	H	S	K	N	N	T	T
A	I	V	A	K	K	E	N	D	C	G	J	A	D	E
L	W	A	P	V	O	L	D	O	E	N	D	E	R	N
O	N	E	R	U	S	E	L	R	E	N	N	A	L	P

twitter

@KusjeVeerle

Ja de “#mijnhml” zegt het al..

@AMmy4everrr

De ramen worden gezeemd, zouden er weer opendagen komen?

#mijnHML

@kimvierling

Tjomme heeft m'n laatste pen gejat #mijnhml

@timmieschaap

Die roosterwijzigingen worden ook steeds orgineler. #mijnhml

@timmieschaap

#keuzeday in 140 tekens; Rijen voor de computers, overbelast wifi, ongemakkelijke leraren die je niet kent, alle laptops op. #MijnHML

@JoosjevanReal

#confessiontuesday Ik word opgewonden als de mensen in mijn Sims seks hebben. #weirdgirl

**AL HET NIEUWS OVER SCHOOLFEESTEN,
EVENEMENTEN EN GEBEURTENISSEN OP HET
HML VIND JE OP ONZE TWITTER
@HAMELMAGAZINE**

VEELBELOVENDE HML'ERS

Door: Fay Boevé & Isa Skolnik

Pelle Domela 4V1, 16 jaar

Waarom ben jij veelbelovend?

Ik kan goed roeien.

Wanneer ben je begonnen?

In de eerste ging ik eerst boksen en via mijn vader begon ik met roeien, want veel mensen uit mijn familie waren daar goed in. Ik bleek daar ook goed in te zijn. Toen ging het heel snel en werd ik geselecteerd voor het Nederlands team.

Heb je al veel dingen bereikt?

Je hebt de Coupe de la Jeunesse, eigenlijk een soort van EK junioren. Daar ben ik in de zomervakantie naartoe geweest. Vier weken lang elf keer per week trainen, dat is best pittig. Zo'n training duurt ongeveer 2 à 2,5 uur. Dan ben je toch wel vijf uur op het water.

Heb je een idool?

Er is een gast uit Nieuw-Zeeland, dat is een erg goed roeiland, hij heet Mahe Drysdale. Dat is de beste eenmansroeier. Dat is wel een idool van mij, ja.

Waarom ben je gestopt?

Ik heb een superleuke vriendin, ik wilde ook leuke dingen doen naast het roeien, maar door het roeien ging dat niet meer. Je kan niet op vrijdagen en zaterdagen naar feestjes toe en dat wilde ik juist wel kunnen. Ik heb er best veel voor over gehad, maar op een gegeven moment gaat dat tegen je werken en dan sta je voor de keuze: wil ik leuke dingen kunnen doen en blijven doen of wil ik me op een ding blijven concentreren. Dat vond ik gewoon een beetje autistisch.

Wat zie je in de toekomst?

Ik wil later nog wel gaan roeien, veel vrienden van mij die nog in de Nederlandse selectie zitten gaan daar ook wel mee door. Ik zou dat op zich ook wel willen als mijn studententijd begint. Want roeien is wel echt een sport voor mij, je kunt er goed je kracht in kwijt en je moet echt focus hebben. Dat past ook wel bij mij.

Elia Mitalas 3M, 16 jaar

Waarom ben jij veelbelovend?

Ik kan redelijk goed skiën. En ik vind het leuk om ook creatief te zijn met trucjes. Nieuwe dingen en zo. Elk obstakel anders doen dan de anderen. Een eigen draai eraan geven. Dat is mijn doel.

Zie je jezelf in de toekomst skiën?

Ja, het liefst zou ik dat wel willen. Mijn familie steunt mij hier ook in, ik kan het namelijk niet zelf betalen. Papa en mama zijn m'n supporters.

Heb je al veel bereikt?

Ik heb wel wat bereikt, maar ik ben er nog niet. Een paar medailles, maar ik ga voor de bekercups natuurlijk ;)

Train je vaak?

Ik train drie keer per week. Twee keer per week skiën en een keer per week krachttraining. Ik heb alleen een coach als ik in het buitenland ben.

Wie is je idool?

Mensen die nieuwe dingen bedenken. Nieuwe trucs. Dat wil ik ook graag doen. Uniek zijn!

Wanneer ben je begonnen met skiën?

Ik heb gehockeyd tot m'n tiende en daarna ben ik gaan schaatsen, maar dat was niet leuk genoeg. Ik heb ook altijd nog geskatet. Met normaal skiën begon ik toen ik drie was en met freestyle skiën ben ik begonnen toen ik elf was. Ik denk dat dat ook een beetje van mijn oma komt, die had het ook erg met schaatsen en wintersporten. Mijn broertje doet ook freestylen.

Ga je altijd op skivakantie?

Ik ga wel vaak op skivakantie. Maar ook wel op zomervakantie. Maar omdat we al veel geld kwijt zijn door het skiën en oefenen in het buitenland, is dat eigenlijk al een soort vakantie.

HML-STAMBOOM

Door: Fay Boevé & Iara Voorham

Bij onze stamboomfamilies hoort natuurlijk ook de familie Boevé. Het eerste lid van die familie is op het HML begonnen als leerling, en daarna werd ze leraar, toen corrector, en ten slotte kunnen we haar nu onze directrice noemen. Ik heb het natuurlijk over Henriëtte Boevé. Haar oudste dochter Kaat Boevé heeft het HML ondertussen al verlaten en is nu 20 jaar. Jasmine Boevé (17) 4h1, is samen met Fay Boevé (14) 2a, nog op het HML te bewonderen in levenden lijve. De vraag is natuurlijk nog of de 8-jarige Neeltje Boevé in de voetsporen treedt van deze vier HML'ers.

Fays familie

Na lang ploeteren om iedereen aan de keukentafel te krijgen, is er een rommelige maar ontspannen sfeer. Nadat er gelachen is om elkaars grapjes en iedereen z'n bij elkaar gesprokkelde eten op heeft, maak ik duidelijk dat ik, Fay Boevé, nu ga beginnen met het interview.

Wat vinden jullie de voordelen van samen met je familie op het HML zitten?

Iedereen wacht een beetje af tot er iemand antwoordt. Als Jasmine roept: 'Dat je winegums uit de la mag pakken!' wordt er gelachen, maar Henriëtte komt al met haar antwoord: 'Ik vind het vooral heel erg gezellig, want je kan op school ook dingen van thuis regelen en mensen kunnen als je iets vergeet dat voor je meenemen. Je kent gelijk al veel meer kinderen.' Ze kijkt verwachtingsvol naar Jasmine... 'Ja, ik vind het ook gezellig en ook dat je geld kunt lenen als je geen eten bij je hebt.' Kaat: 'En dat je iedereen wel kent en je voelt je best wel op je plek, omdat je ook in verschillende jaren bekend bent met mensen.'

Wat vinden jullie de nadelen van samen met je familie op het HML zitten?

Er volgt een lange stilte, wat we allemaal zien als een goed teken. Henriëtte: 'Ik vind wel een nadeel dat sommige collega's me bij de koffie aanschieten om te spreken over mijn kinderen, alsof ik de moeder ben, wat ik natuurlijk ook ben, maar op dat moment sta ik niet in die hoedanigheid bij het koffieapparaat. Dat vind ik wel lastig. Ik vind het zelf ook best wel lastig dat ik zelf de achterkant van de school ken en als ik daar dan als moeder last van heb, dat ik dan eigenlijk mezelf een klachtbrief moet schrijven.' Jasmine kijkt vragend en Kaat legt haar nog even uit dat je niet tegen jezelf kan klagen. Kaat: 'Ik had denk ik geen nadeel denk ik...' 'Ik ook niet', zegt Jasmine erachteraan. 'En ik doe trouwens het zelf ook wel eens hoor... Dat ik toch met Tjomme als afdelingsleider dan praat als moeder, dus het is niet dat alleen maar collega's het bij mij doen, omgekeerd komt ook voor', geeft Henriëtte toe.

Jullie zien dus ook geen nadelen in hoe leraren of leerlingen soms tegen jullie doen?

Kaat: 'Nee.. Vooral voordeel, eerlijk gezegd. Omdat je al bekend bent, hebben ze vaak al een beeld van je.' 'Ik vind het een heel groot voordeel juist, zoals met mijn 2c die me meer accepteert omdat ze jou, Fay, dan ook kennen. Dan vertel ik soms hoe jij dat doet of dan weet ik wat ze lastig vinden doordat jij dat ook lastig vindt', zegt Henriëtte. Er worden weer wat boterhammen verzameld, waarna Henriëtte vervolgt: 'En met Kaat was het vroeger heel gezellig omdat zij allemaal stoute kinderen kende, en daardoor...' 'Werden ze liever', voegt Kaat eraan toe.

Heeft je familie weleens invloed op de keuzes die je maakt op school?

Kaat: 'Ik denk het wel, omdat je meer inzicht hebt, waardoor je sommige dingen van verschillende kanten kan bekijken. Ik denk dat ik daardoor in de wervingsgroep ben gegaan, omdat leraren mij dan ook makkelijker benaderen. Thuis heb je dan al gehoord wat je dan precies moet doen, je kent alle ins en outs al.'

Zijn er dingen die je niet aan de keukentafel vertelt over school?

Jasmine: 'Nou, je kan niks echt verklappen over school, want als je niet officieel klaagt, kan niemand er echt iets mee.' Kaat: 'Nee, want alles wat we thuis vertellen, blijft ook gewoon thuis.'

Neeltje, lijkt het je leuk om met je familie op het HML te zitten?

'Mij lijkt het sowieso wel leuk om op het HML te zitten ook zonder jullie, maar het lijkt me wel gezellig om samen op het HML te zitten.'

Denk je dat je naar het HML gaat?

'Uhm... dat weet ik echt nog niet, maar daar heb ik nog ['drie jaar' vul ik aan] de tijd voor om te kiezen', eindigt Neeltje.

Het interview wordt afgesloten nadat er nog herinneringen en goede momenten worden opgehaald. De familie Boevé gaat weer verder met haar leventje.

Iara's familie

Mijn familie is wat groter en dus niet zo makkelijk bij elkaar te krijgen. Daarom heb ik het via de mail gedaan. In mijn familie zijn er mijn vader die op het HML heeft gezeten en les gegeven, mijn twee nichten die ook op het HML hebben gezeten en mijn oudere zussen Malaika en Janaina en ik konden het dan natuurlijk niet maken om niet naar het HML te gaan.

Wanneer heb je op het HML gezeten?

Barend: van 1970 tot 1972

Edith: van 1977-1984

Astrid: van 1979 tot 1986; een keer blijven zitten dus... (in 4 vwo)

Janaina: van 2006 tot 2012 geloof ik

Ik: van 2010 tot heden

Malaika: van 2010 tot heden

Hoe was/is het om op het HML te zitten? En ben je blij dat je op het HML zat/zit?

Barend: Ik kwam van een klassikale school. Toen ik op het HML kwam, voelde dat erg goed. Je werd aangemoedigd zelf te denken en verantwoordelijkheid te nemen.

Edith: Ik vond het erg leuk op het HML. Zo leuk dat ik er een paar jaar meer over heb gedaan om zonder diploma van school af te gaan. De leraren waren, voor zover ik het mij kan herinneren, erg aardig. Je mocht ze ook bij de voornaam noemen. Dat was, zeker voor die tijd, niet heel gewoon.

Ik had er zelfs een tante en oom die leraar waren. Ik heb nooit les van Barend en Jos gehad, maar ik vond het leuk dat ik ze af en toe op school tegenkwam.

Astrid: Het was de beste middelbare school die ik me had kunnen wensen. Montessorionderwijs was toen heel geschikt voor mij en heeft me geholpen net een stap verder gekomen dan misschien voor mij was weggelegd. Ik had er vrienden, leuke leraren en leerde alles wat nodig is over zelfstandigheid en mezelf ontwikkelen (en natuurlijk over wiskunde, natuurkunde, Nederlands etc., maar dat was niet het belangrijkste).

Dat ik op het HML zat, kwam door onze 'stamboom', waardoor ik er bijna automatisch terecht kwam. Ik ben daar nog steeds blij om en trots op.

Janaina: Het was wel gezellig op het HML. Op een paar uitzonderingen na kon ik het wel vinden met de leraren en klasgenootjes. Soms denk ik dat klassikaal onderwijs misschien beter voor mijn resultaten was geweest, maar over het algemeen ben ik blij dat ik op het HML heb gezeten.

Malaika: Ik vind het leuk op het HML. Ik heb veel leuke vrienden en het is gezellig.

Jos en Barend, jullie hebben, naast dat je op het HML zat als leerling, ook nog les gegeven. Was het HML dan echt zo leuk dat je gewoon wilde blijven?

Barend: Toen ik van een buitenlandse reis terugkwam, kreeg ik een aanbod om iemand die ziek was te vervangen. Ik vond als leraar de sfeer niet zo anders dan die als leerling. Het was dus leuk.

Astrid en Edith, jullie zaten ook bij elkaar op school. Hoe was dit?

Edith: Ik weet niet hoe dit was. Ik trok niet veel met Astrid op en ik zag haar ook niet vaak. Wij waren ook echt heel verschillend en hadden heel andere vrienden.

Astrid: Op het HML kwamen een aantal verschillen tussen Edith en mij opeens scherp naar boven. Er waren toen verschillende 'stromingen'. Kort door de bocht (en volgens mijn beleving): Edith was disco en ik was punk. Deze bewegingen konden prima naast elkaar bestaan op het HML, maar ze leefden tegelijk langs elkaar heen. Edith en ik hadden weinig contact op het HML en we hebben deze tijd dus waarschijnlijk anders beleefd.

Ondertussen was ik als brugklasser stiekem wel blij dat Edith me was voorgegaan en ik daardoor een voorsprong had. Ik wist hoe het eraan toe ging op de middelbare school. Thanks zusje ;-)

Janaina, Malaika en Lara, jullie zaten ook bij elkaar op school. Hoe was dit?

Janaina: ik kan me er eerlijk gezegd ff niet zoveel van herinneren. Volgens mij was het wel chill omdat ik dan van Lara en Malaika geld kon lenen voor in de Weiss. Ik vond het in ieder geval niet vervelend dat ze bij me op school zaten.

Malaika: Het is op zich wel prima, maar soms ga je je ook aan elkaar ergeren, omdat je dan de hele tijd bij elkaar zit. Dit is vooral zo bij Lara, omdat we ook bij elkaar in de klas zitten.

In hoeverre heeft het HML bijgedragen aan je visie en je doel in je leven?

Barend: Ik heb op het HML niet alleen geleerd voor mijn examen. Ik heb ook over het leven en de maatschappij leren nadenken. Ik heb bijvoorbeeld op het HML meegeholpen om een demonstratie tegen de oorlog in Vietnam te organiseren. De Telegraaf sprak daar toen schande van. Er waren altijd experimenten op het HML. Toen ik in de examenklas zat, werd een collegesysteem ingevoerd. Je mocht zelf bepalen of je de lessen wilde volgen. We kregen veel verantwoordelijkheid en leerden daarmee om te gaan. Wat dat betreft is het HML wel achteruitgegaan. Het volgt te veel de maatschappelijke trends. De tetaatkomregel zoals die nu is ingevoerd, is daar een voorbeeld van. Je vormt jongen mensen niet door sancties en straf. Ik heb het idee dat dat toen ik op het HML zat, beter begrepen werd. Ik heb daar veel profijt van gehad.

Edith: Alhoewel dit er op het HML niet uitkwam toen ik op de school zat, is het mijzelf ontwikkelen op het moment dat het voor mij belangrijk was, een belangrijk onderdeel van mijn verdere leven geworden.

Astrid: Deze vraag gaat wel ver, maar is voor mij toch makkelijk te beantwoorden. Ik herinner me een musical waarin de tekst 'vrij werken, zelfstandigheid, sociale bewustwording' steeds terug kwam. Toen wist ik nog niet goed wat deze termen precies betekenden, maar inmiddels wel. Het HML heeft een belangrijke rol gespeeld in de manier waarop ik daarna verder ben gegaan met studies en werk.

Janaina: Mijn doel in het leven is om zo min mogelijk te doen en zoveel mogelijk te bereiken. Het HML heeft daar zeker bij geholpen, want daar heb ik geleerd hoe dat moet.

Malaika: Ik heb nog niet echt een duidelijk doel voor ogen en ik heb nog niet echt iets verder in mijn leven gedaan waaraan ik zou kunnen merken dat het HML daaraan een bijdrage geleverd.

DUBBELINTERVIEW

Door: Joosje van Riel & Madelief Verheij

Naam

Hugo

Henriëtte

Leeftijd

Ik ben in januari vijfenzestig geworden.

Ik word dit jaar negenenveertig.

Hugo's leeftijd is makkelijk te onthouden. Hij is even oud als het HML, leuk hè! Vijf jaar geleden was het toen ook een groot feest!

Ja, dat was heel leuk!

Waarom hebben jullie voor het montessorionderwijs gekozen?

Ik heb als kind eerst drie jaar op het Haganum gezeten. Klassikaal onderwijs vond ik na een tijdje niet zo meer zo fijn. Ik vond de afstand tussen de leraren en de leerlingen heel onprettig en toen ben ik naar het HML gekomen. Dus toen ik docent werd, was het voor mij eigenlijk wel voor de hand liggend om op het HML te gaan werken.

Dus het montessorionderwijs trekt u eigenlijk vooral aan vanwege de manier waarop leraren en leerlingen met elkaar omgaan?

En ook omdat je hier niet alleen maar bezig bent met of je later een goede baan krijgt, maar ook hoe je jezelf als persoon ontwikkelt. En dat dat bij elkaar hoort.

Ik zie u knikken, bent u het daarmee eens?

Ja, al kom ik zelf uit een hele andere hoek. Want ik ben wel in Den Haag opgegroeid, maar ik was een heel katholiek jongetje. Mijn oude school vond ik saai met allemaal paters, maar die paters waren allemaal ook heel erg oud en moe.

En misschien ook wel een beetje gemeen soms.

Ja, ze sloegen ook wel. Maar dat is lang geleden. Ik ben pas veel later echt met het montessorionderwijs in aanraking gekomen. Ik heb het hier pas echt leren kennen. Toen ik hier kwam, merkte ik meteen al dat docenten en leerlingen op een bijzondere manier met elkaar omgingen. Waar wij nu al tien jaar mee worstelen, is dat je eigenlijk zou moeten zeggen: op zo'n school, waar je zo veel vrijheid krijgt en zo veel begrip, zou je door die omstandigheden veel betere resultaten moeten behalen als leerling.

En dat is heel lastig hè, want die eigen verantwoordelijkheid vind ik een groot goed omdat daardoor iets meer van jezelf wordt gemaakt met wat je leert hier. Daar horen eigenlijk ook heel veel plichten bij en discipline, en het zelf doelgericht te werk gaan en keuzes maken.

Is dat dan ook de grootste uitdaging?

Ja, en om de docenten daartoe te zetten, we vragen eigenlijk best veel van docenten.

Ja, en wat dan ook meespeelt, is dat de tijden zijn veranderd. Leerlingen vroeger konden gewoon zeggen: ik doe dit jaar geen wiskunde, ik wil veel liever moderne talen doen, die wiskunde komt volgend jaar wel. Dat kan nu niet meer. De oud-leerlingen die weleens terugkomen, zeggen dan ook: het HML is het HML niet meer, het is heel strak, heel erg geregeld. Je zou het liefst naar die oude montessoritijd terug willen.

Ja, maar ik ben het niet helemaal met Hugo eens, of ik daar nu heel graag naar terug zou willen. Er is misschien minder vrijheid qua tempo en in wat je precies wanneer doet. Maar nu moet je de vrijheid meer zoeken in of iets via een onderzoekopdracht doen of liever leren uit een leerboek, en het op verschillende niveaus werken.

Kunnen we het echte montessorionderwijs nog naleven?

Ik vind dus van wel, ik vind alleen dat je er een andere draai aan moet geven. Je moet al je lessen goed gebruiken en met de docent bespreken wat je hebt gedaan, of je iets hebt geleerd en of je je doel hebt bereikt. En dat vind ik supermontessoriaans.

Is dat ook het doel dat je in je carrière als rector wilt bereiken?

Ja, ik zou heel graag willen dat je over vijf jaar kunt zeggen dat wij op een montessoriaanse manier aansluiten bij de rand- en mensgedachten en dat wij niet alleen vwo'ers laten excelleren, maar juist ook mavo- en havoleerlingen.

Ja, want dat is toch eigenlijk wel een kracht van het HML, al die andere montessorischolen zijn vrijwel allemaal havo/vwo-scholen.

En ook dat je leert om te gaan met alle verschillen vind ik heel prettig aan deze school.

Zouden jullie ook rector kunnen zijn in een ander soort onderwijs?

Nou ja, dit was mijn laatste directeurschap. Ik vind het wel mooi dat dit de laatste stap was, en omdat het veel ideologischer was, vond ik het interessant, leuk en spannend. Ik denk dat ik er moeite mee zou hebben als ik na het HML nog twee jaar rector van het Maerlant zou zijn. Ik zou daar niet heel blij van zijn geworden.

Waarom niet dan?

Omdat dat toch te formalistisch is in de hele omgang met kinderen, ouders en collega's.

Voor mij is het eigenlijk al helemaal een gewetensvraag of ik rector op een andere school zou kunnen zijn. Omdat voor mij mijn wortels hier echt liggen, want mijn kinderen zitten hier ook op school. En ik ben hier echt opgegroeid.

Wat denken jullie dat er het meest is veranderd?

Ik denk dat het wel meevalt. Toen ik hier kwam, heb ik me heel erg beziggehouden met allerlei verbouwingen, omdat de school er gewoon beter uit moest zien. Toen waren er ook de mogelijkheid en het geld om dat te doen. Ik denk dat Henriëtte het veel onderwijskundiger heeft aangepakt, en dat de school het na mijn vertrek gewoon nodig had om de focus daar heel erg op te leggen. Als ik hier binnenloop, ervaar ik nog hetzelfde als toen.

Met welk motto gaat u te werk? En met welk motto bent u aan het werk gegaan?

Ik vond dat het HML als gedachte en als school meer verdiende. En ik wilde de school in de stad een beter imago geven.

Nee, het is inderdaad tot uitdrukking brengen dat je die kwaliteit aan het leveren bent met elkaar en dat je dat op een heel bijzondere manier doet.

Hoe denken jullie dat het HML eruitziet bij het volgende lustrum?

Vijf jaar is niet zoveel, maar aan de andere kant kan het ook heel veel zijn. Het ligt er ook aan hoe het onderwijs zich landelijk ontwikkelt, met geld.

En of je ook echt vanuit een andere structuur werkt.

Ik denk dat de techniek nog wel flink zijn rol zal gaan opeisen.

Ik hoop dat er meer projectonderwijs komt, en dat er meer ruimte komt voor verschillende leerroutes.

Denken jullie dat er een verschil is tussen manlijke en vrouwelijke rectoren?

Dat is een interessante vraag. Het verschil is er niet speciaal omdat we man of vrouw zijn.

Hugo heeft iets luchtigs, en dat kan heel erg fijn zijn als je met zware dingen bezig bent. Want dan kom je vaak in een soort van verlamming terecht. En Hugo heeft dan die stijl waardoor je er toch nog wat lucht in brengt.

Ik denk dat het wel meehielp in de tijd dat ik hier rector was. En het was goed dat Henriëtte daarna kwam. Die heeft een meer onderwijskundige focus.

Ja, jij hebt wat meer dan ik – je hebt tenslotte geschiedenis gestudeerd – dat je zegt: ach, in het licht der eeuwigheid, joh, Henriëtte, hoe groot zijn de veranderingen die we nu echt kunnen halen? Als je je nu heel druk maakt, wat heb je daar nu mee bereikt?

En ik had op sommige momenten misschien wat strenger moeten zijn voor sommige docenten.

Dat wel, dat vond ik moeilijk.

Hebt u wel met vrede de functie afgestaan?

Ja, vanaf het moment dat ik vond dat het wel mooi geweest was. Ik had me eigenlijk voorgenomen hier wel tien jaar te blijven, maar toen werd het toch negen. En toen dacht ik: als het kan, ga ik Henriëtte voordragen en dan vraag ik haar of ze het wil doen.

Wat is uw leukste herinnering aan het HML?

Ja, dat is...

Ik weet wel wat het niet is: stunts.

Het leukste... Ik vind dat wel moeilijk. Ik denk toch de grote verbouwing die we gedaan hebben, met de uitbreiding van de lokalen en het opheffen van de nissen. Het hele gebouw stond te wiebelen, maar is toch overeind gebleven. En wat ik ook erg leuk vond, was het feest vijf jaar geleden, 'zestig jaar HML', met dat hele project voor de Noordzee. Maar ik vind het moeilijk om er echt één ding uit te pikken.

Wat vond u het lastigste aan uw functie? En wat vindt u het lastigste?

Het streng zijn. Als de leraren er de kantjes van aflieden, had ik wel wat strenger moeten zijn. Dat vind ik. Ik bleef altijd dat gesprek voeren, waarnaar ze 'tralala' weer het kamertje uit liepen en een kopje koffie gingen drinken.

Ja, maar jij vult ook heel veel in hè, in dat soort gesprekken. Jij bent iemand die dan bijna zo graag wil dat iemand zegt 'Ik kan het ook niet helpen' of 'Het was een incident'. Je geeft het al bijna weg.

Hebben jullie nog veel van elkaar geleerd?

Ja, heel veel! Ik was net een jaar conector en we hadden een heel zwaar tussenjaar achter de rug met veel gedoe binnen de schoolleiding en met geld. Toen kwam Hugo en toen kwam er weer rust in de tent. We zeggen allebei vrij makkelijk sorry. En ik heb van Hugo geleerd om complimenten te geven.

Ja, dat is iets wat mensen vaak vergeten te doen. Je moet ook belangstelling tonen voor een ander en niet alleen maar voor jezelf. Ik heb ook veel van Henriëtte geleerd, vooral in onderwijskundig opzicht en wat betreft bedrijfsvoering.

TOPBEGELEIDER VAN DE HAMEL

Door: David Achtsivassilis & Moya Lieferring

Marjet van Cleeff is docente Nederlands, mentor en natuurlijk begeleider van de Hamel. Maar wat doet ze nu eigenlijk precies? Wat maakt Marjet nou zo'n topbegeleider? Hoewel we Marjet iedere vergadering spreken, waren wij hier stiekem wel benieuwd naar.

Waarom ben je de Hamel gaan begeleiden?

'Toen ik op school kwam, was er al een schoolkrant. Zo'n schoolkrant in een algemeen landelijke schoolkrant, die dan maar een paar pagina's heeft. Die vond ik heel slecht. Dat stoorde mij echt. Degene die dat begeleidde verdween, toen was er een tijdje helemaal niks.

Een paar leerlingen zijn daarna naar Hugo gestapt met de stelling: we willen nu eens echt een eigen schoolkrant. Hugo heeft toen aan docenten gevraagd wie er zou willen begeleiden. Ik vond dat de begeleider uit de sectie Nederlands moest komen, en voordat ik hier op school kwam ben ik jaren lang redacteur geweest. Dus het lag echt op mijn weg. Ik ben naar Peter gegaan en heb gezegd dat ik vond dat iemand uit onze sectie de schoolkrant moest begeleiden. Waarop Peter riep: "Nou, jij dus." En zo is het gegaan.'

Maar was het dan ook jouw idee om het te gaan doen?

'Ik was natuurlijk pas heel kort op school, dus als iemand anders binnen de sectie had gezegd het wel te willen doen, had ik het aan die ander overgelaten. Maar het was wel iets waarvan ik dacht: ja, dit past heel erg bij mij.'

Hoelang doe je het al?

'Vanaf het begin van de Hamel, dus dat is dik tien jaar.'

Wat is je leukste herinnering?

'Ik heb heel veel leuke herinneringen. Toen de Hamel voor de eerste keer de beste schoolkrant werd, wonnen we een beker en een geldprijs, wat natuurlijk al fantastisch was. Maar we mochten ook 5 pagina's in de Pers verzorgen, een gratis krantje dat vaak bij stations werd uitgedeeld. We zijn toen onder andere met de hele redactie een dag naar Amsterdam gegaan en kregen daar een rondleiding en les van de journalisten. Dat was echt heel speciaal.

Daarnaast is de band die je krijgt met de redactie en vormgevers ook altijd heel mooi. Je werkt echt als een team en dat houdt het ook leuk. Ik vind het idee om mijn plek als begeleider een keer door te moeten geven dan ook heel moeilijk, ook al weet ik dat dat goed zou zijn voor de Hamel en een keer moet gebeuren. Ik geniet er gewoon heel erg veel van.'

Wat is jouw rol als begeleider?

'Je hebt schoolkranten waarbij de begeleider al het werk doet en echt boven de redactie staat, terwijl ik vind dat de redactie het werk moet doen. Ik stuur de hoofdredactie en geef dan af en toe een duwtje in de rug. De hoofdredactie en redactie doen het werk, maar ik zorg ervoor dat het werk wordt gedaan.'

Heb je ook vervelende herinneringen aan de Hamel?

'Niet echt. Je hebt natuurlijk kleine irritaties, zoals stukken die te laat worden ingeleverd enzovoort. Of de spellingfouten die ik soms tegenkom als ik aan het nakijken ben. Maar voor de rest is het heel erg leuk. Ik heb weleens gehad dat ik een stuk niet vond kunnen. Dan ga je daarover in discussie met de hoofdredactie, wat overigens heel leuk en interessant is. De ene keer komt zo'n stuk er wel in en de andere keer niet. Dat is ook niet erg.'

Is er veel veranderd sinds het begin van de Hamel?

'In het begin vergaderden we altijd in de pauze en was het altijd een beetje gehaast. We hebben ook pas sinds de grote verbouwing het Hamellokaal. Toen de Hamel een eigen uur en een eigen lokaal kreeg, werden de vergaderingen ook steeds serieuzer, wat dus voor een betere schoolkrant zorgt. Het was bijvoorbeeld ook in het begin een zwart-witblaadje en nu is alles kleur. De vormgeving is echt een heel stuk beter geworden. Er is een tijd geweest dat de Hamel heel serieus was, dat ligt ook aan je redactie op dat moment...

Waar ik heel blij om ben, is dat wij nooit een stuk gehad hebben waarin leraren belachelijk gemaakt worden. Gelukkig heeft ook niemand in de redactie daar ooit behoefte aan gehad.'

Wat motiveert jou vooral om door te gaan met de Hamel?

'Vooral het moment dat de Hamel uitgedeeld wordt en je een hele CH met lezende kinderen ziet. Dat vind ik zo'n leuk moment. En dat je elkaar als redactie dan even trots kunt aankijken. De omgang met elkaar is ook vertrouwelijk, wat ik heel leuk vind. Ik ben ook helemaal weg van het lokaal. Van de carnavalsschoenen op het bureau tot de vieze banken, ik ben er enorm weg van!'

Wat zou je doorgeven aan iemand die jouw taak zou overnemen?

'De taak is een club kinderen heel enthousiast houden. Soms moet je daar je best voor doen. Je moet ook kinderen zelfstandig laten werken. En de continuïteit is belangrijk, je moet vooruit kunnen kijken. Ik kijk nu bijvoorbeeld in de eerste klas naar wie er over vier jaar hoofdredactie zou kunnen worden. Je doet wel echt meer dan alleen nakijken op spelling.

Wat ik nog meer zou meegeven is: durf de lat hoog te leggen. Durf eisen te stellen. Varieer in stukken, niet alleen maar simpele of ingewikkelde stukken. Zoek leuke kinderen bij elkaar. Durf kritisch te zijn, in stukken en in de mensen die je toelaat in de redactie.'

DEATH BY OXYGEN

Door: Moya Lieffering

Ze begonnen als klein schoolbandje en groeien langzaam uit tot een steeds succesvollere band. Met hun blik op de toekomst spelen ze met veel plezier in allemaal cafeetjes door heel Den Haag. Ik heb het natuurlijk over de talentvolle HML-band Death By Oxygen!

Hoe zijn jullie als band bij elkaar gekomen?

‘Wij begonnen als band toen we bij elkaar in de klas kwamen. Ons eerste bandje ‘Distance’ is toen ontstaan. Daaruit is weer Death By Oxygen ontstaan’, vertelt Quinten, de drummer. Philip, de gitarist, vult hem aan: ‘En we vonden het heel leuk om met elkaar te spelen bij muziekles, in de eerste.’

Hoe vinden jullie wat jullie vroeger speelden in vergelijking met wat jullie nu spelen?

Iara, de frontvrouw en bassiste, heeft haar antwoord al klaar: ‘We zijn erg vooruitgegaan. Ook in de vriendschap, ik heb bijvoorbeeld voor mijn verjaardag een fucking basgitaar van Philip en Quinten gekregen.’ ‘Ook zijn we heel anders naar muziek gaan kijken’, vertelt Philip. ‘En bij het schrijven is het proces ook veranderd, dat komt ook door je kijkt naar muziek.’ ‘We maken nu hele andere muziek ja, we zijn de afgelopen tijd volgens mij heel erg vooruitgegaan’, vult Quinten aan.

Hoe verliep het EP-proces?

‘We zijn een half jaar geleden begonnen aan het maken van onze eerste EP, Abrealis’, vertelt Quinten. ‘Het was een lastig, maar wel leuk proces. Eerst hebben we de nummers geschreven, vervolgens zijn we naar de Sing Sing Studio gegaan met producer Bart Schatteleijn.’ ‘Ja, het was echt superleuk, we zaten er een week’, reageert Iara. Philip vult hen nog wat aan: ‘Ik weet nog dat we aankwamen in Friesland, daar zit de Sing Sing Studio, en begonnen met opbouwen. Het eerste nummer dat we wilden opnemen, ging niet heel erg goed... We wilden eerst namelijk alles tegelijk opnemen, zoals we live samen spelen, maar dit lukte ons niet. We hebben uiteindelijk alles in delen opgenomen. Dus gitaar, bas, zang en drums apart van elkaar.’

Wat staat er precies op jullie EP?

‘De EP bestaat uit vijf nummers die we zelf geschreven hebben’, legt Philip uit. De nummers die er op de EP verschijnen, klinken je misschien wel bekend in de oren. Death By Oxygen was namelijk meerdere keren op het HML Music Fest te bewonderen. Maar ook op Life I Live in de Skooltainer.

Wanneer komt jullie EP-release en waar?

‘8 mei in de Zwarte Ruiter! Dus kom allemaal gezellig kijken!’

Kun je toevallig 8 mei niet? Baal je er nu al van?

Niet getreurd! Ze lopen natuurlijk ook nog steeds door de gangen van het HML, en ondanks alle fame zijn ze heel normaal gebleven. Dus wees niet te beroerd om ze eens aan te spreken, te vragen om een handtekening of samen met ze op de foto te gaan.

AFSCHEID KIM

Door: Moya Lieferring

Kim, het bekende gezicht van de Hamel, degene die altijd wel met iets bezig is (en dan het liefst met zoveel mogelijk tegelijk). Kim, die altijd doelen stelt en er alles aan doet om die te halen, verlaat helaas de hoofdredactie van de Hamel! Maar niet getreurd, haar schrijftalent is nog steeds te vinden in de Hamel! De redactieleden geven hieronder blijk van hun waardering voor Kim.

David: Kim zat, en zit nog steeds, altijd vol zelfvertrouwen en dat uitte ze alleen maar op een goede manier. Als ik haar in één woord moet omschrijven: sexappeal.

Iara: Kim was een gekke, originele en megaleuke hoofdredacteur. Door haar zit ik nu in de Hamel. Luv haar lobbi!

Yole: Ik vind het altijd heel leuk hoe ze doet in de vergadering. Ook fijn hoe ze me met een interview hielp.

Maaïke: Ze is altijd gezellig en vrolijk, met altijd grappige en leuke verhalen. Maar als ze iets wilde of moest vertellen, kon ze dat wel in één keer duidelijk overbrengen op de groep.

Patsy: Ze kon zo lekker preken terwijl wij zachtjes onze lach aan het inhouden waren.

Saar: Hoe ze iedereen hielp met de stukken en iedereen hielp met ideeën te komen, dat vond ik wel altijd heel tof aan haar.

Roemer: Ik vind dat ze heel grappig was, en dat ze ook heel goed duidelijk was.

Maartje: Kim is altijd behulpzaam geweest; als je even niet wist hoe je verder moest met je stuk, schoot Kim je altijd te hulp!

Isa: Het gezellige dansen tijdens de open dag en de altijd goede tips van onze perfectionist, dat ga ik missen.

Joosje: Kim was de hoofdredactrice die gezelligheid en humor combineerde met goed en serieus leidinggeven. Ik heb veel respect voor de manier waarop Kim te werk ging, van dingen regelen tot redactieleden motiveren en aan het werk krijgen.

Tomas: Het beste aan Kim vond ik haar creativiteit, ze kwam altijd met leuke ideeën.

Marjet: Gezellig, vrolijk, creatief, sociaal, met veel verantwoordelijkheidsgevoel, ik noem maar een paar van Kims vele goede eigenschappen. Haar leven is zó vol met allerlei interessante bezigheden, dat het soms moeilijk was om het Hamelwerk erin te passen. Maar het lukte altijd weer. Dat komt dus door dat verantwoordelijkheidsgevoel. Kim, de eerste hoofdredacteur met wie ik zelfs om half twaalf 's avonds vrolijk heen en weer sms'te om die Hamel weer helemaal perfect te maken.

Olivier en Moya: De altijd vrolijke Kim, die ons de hoofdredactie overdroeg, altijd in voor verbetering! Legt de lat altijd hoog, maar haalt hem dan vaak ook nog! Gelukkig hoeven we je niet te missen en blijf je gewoon lekker in de redactie.

LUSTRUM HML

9 april	HML Doet Goed	vanaf 09:00
	HML Markt	16:30 18:30
10 april	HML Challenge	09:00 15:00
11 april	HML Reünie	14:00 18:00

MAKE-A-WISH®

Doe Een Wens® Nederland

